

DE OPNAME

 . . . de afdeling hier in—in Yuma, het is een groot voorrecht om deze uitnodiging te hebben om weer terug te komen. We hadden een wonderbare tijd hier de laatste keer. En toen ik begreep dat ik weer terug zou komen, maakte het dat ik me heel goed voelde, om de getuigenissen te horen en deze fijne woorden van de mensen, en het geeft je een soort van oppepper.

² Billy vertelde me dat de broeder uit Las Vegas, die daar een samenkomst wilde bij de afdeling, ontmoet hem onmiddellijk nadat de dienst hier voorbij is. We hebben een tijd, zegt hij, dat we er net in januari voorbij kunnen komen voor de bijeenkomst in Phoenix, zie, om naar Las Vegas te komen. En, dus we hebben er altijd al heen willen gaan.

Ik geloof dat broeder Art Wilson daar lange tijd geleden was, of misschien is hij er nog steeds. En hij—hij vroeg me te komen, hij en zuster Wilson. Ik heb de gelegenheid niet gekregen dus misschien zal dit het moment zijn dat ik kan komen.

³ Ga maar naar Billy Paul of broeder Roy Borders, ik denk dat hij hier ergens is. Iemand zei dat broeder Roy er was. Broeder Pearry, Lee, of wie van hen ook, zij kunnen het u zeggen. Stel de data maar vast waarop wij kunnen komen.

⁴ Nu, ik zag hier vele predikers een tijdje geleden waarvoor ik erg blij ben om mijn broeders te ontmoeten. Wou dat ik tijd had met u mee naar huis te gaan omdat ik weet dat u de beste kok hebt die er in het land is. Dat is fijn.

⁵ En broeder Pearry heeft er nu werkelijk twee op zijn naam staan vanavond. Hij heeft nu twee punten tegen zich. Een ervan: die microfoon die er daar tussendoor kwam. Toen, u—u wordt daar schuldig aan gehouden, broeder Pearry. Ik denk niet dat u echt schuldig was. Maar u. . . Iemand die net wilde spreken. Dat was een goeie.

⁶ En, dus, opnieuw ging hij erheen en sprak. Hij zei: “Zeg!” Vertelde het broeder Collins of iemand van hen. Zei: “Het eten was goed. Maar,” zei, “ik zal je vertellen,” zei, “die man moet een Spanjaard zijn of zoiets of een Mexicaan. Dat was de heetste peper die ik ooit heb geproefd.” Ging zo door, en hij stond te praten met de chef-kok.

Hij zei: “Ik ben de chef-kok.”

⁷ Dat is nu echt Texas. We krijgen hem na een tijdje wel op het rechte pad hier in Arizona (of niet?) als hij bij ons in de buurt blijft.

⁸ Werkelijk fijn om hier te zijn! En ik geloof dat dat niet als grappen klinken, maar gevoel voor humor. En de Here Zelf had

een gevoel voor humor, weet u. Hij zei: “‘Herodes,’ ga en zeg die vos,” zie, “vandaag werp ik—werp ik duivelen uit; morgen ben ik voleindig gemaakt.” Dus Hij had een gevoel voor humor. Wel, het zal ons geen kwaad doen, denk ik, zo nu en dan.

⁹ En nu is het al wat laat. En gewoonlijk preek ik ongeveer vier uur. Dus dit, de hoffelijkheid kennende van de broeder en zuster hier, de afdeling, zullen we dat vanavond flink inkorten. En net . . . zei ik tegen Terry. Ik zei . . .

Hij zei: “Wat is . . . Zetten we een band van twee uur op?”

¹⁰ Ik zei: “Nee Terry. Dit is een—een banket.” Ik zei: “Gewoon zo’n dertig of veertig minuten, tot de mensen spreken over iets.” Dat, ik zou echter elke keer proberen, wetende dat.

¹¹ Toen ik een kleine jongen was, kwamen de mensen naar me luisteren omdat ik een jongensprediker was, gewoon een jonge knaap, een ventje. En ze zeiden dan: “Wel, Billy Branham, weet u, nog maar een knaap, nooit de school doorlopen en geen opleiding.” En ze kwamen om mijn gebroken woorden te horen, mijn Kentucky Engels en—en dus ze . . . mijn “hits” en “hain’ts” en “totes” en “carry.”

Zoals in een van de samenkomsten hier niet lang geleden, ze zeiden: “We zullen nu allemaal gaan staan en het volkslied zingen.”

¹² Ik stond op en zei: “Voor mijn oude huis in Kentucky, ver weg.” Dat was het enige land dat ik kende, dus dat was wat mij betreft het volkslied.

¹³ Dus nu, nadat je ouder bent geworden, wel, we . . . kom je binnen, dan moet je iets meer hebben dan dat. Zie? We nemen . . . Paulus zei “dat toen ik een kind was, sprak ik als een kind, en dacht als een kind.” Je handelt als een kind. Maar naarmate je ouder wordt, dan begin je vanaf je eerste paar stappen te maken en wankelen en vallen en opstaan en het opnieuw proberen. Dan kom je na een tijdje zo ver dat je in een rechte lijn kunt lopen. En dat is wat we moeten doen als soldaten van het kruis. Nu is het tijd om in een rechte lijn te lopen, over die hoofdweg naar Glorie.

¹⁴ Ik geloof echter dat we in de slotscènes van de geschiedenis van deze wereld leven. Ik geloof werkelijk dat de komst van de Here dichterbij is dan we misschien denken. Dus nu, voor even dertig minuten van uw tijd of zo zou ik uw aandacht willen vragen voor een Schriftgedeelte dat ik zou willen gebruiken als tekst en—en nog naar enige meer hier verwijzen. Ik . . .

Onlangs zat ik thuis na te denken over deze gedachte. Toen dacht ik: “Wel, ik weet het niet, om te spreken uit al deze Schriftgedeelten. Ik zal er gewoon een gedeelte van nemen en gewoon, voor deze kleine korte diensten zoals we die vanavond hebben.” Ik wil één ding zeggen, terwijl u opslaat in de Psalmen. De—de eerste . . . De 27e Psalm, ik wil de eerste vijf verzen lezen.

¹⁵ Zou dit graag willen zeggen, betreffende deze zakenlieden, afdelingen van de Volle Evangelie Zakenlieden.

Mijn broeder Pearry sprak over de boeken enzovoort en de nieuwe boeken die ze hebben. Hoevelen herinneren het zich toen we de band hadden en het hierzo in Phoenix predikten op een van de conventies, over *Heren, Hoe Laat Is Het?* Nu, dat was het begin van dat boek, ziet u, toen deze . . . dit plaatsvond.

¹⁶ Er is te veel bovennatuurlijke betuiging van Gods geschreven Woord van dit uur, dat er nu niet iets voor ons aan zit te komen. We zijn gewoon . . . Het is te werkelijk. De dingen die u . . . Het zou verbazingwekkend voor u zijn gewoon om u te laten weten dat, wat er werkelijk aan het plaatsvinden is. Velen van u, vreemden misschien, horen deze mannen opstaan en deze opmerkingen maken over “Een Boodschap van dit uur” enzovoort. Waar ze op doelen is Gods belofte van dit uur, wat Hij beloofde dat Hij zou doen. En we zien Hem Schriftuurlijk betuigen precies wat Hij zei dat Hij zou doen, op dezelfde manier. Voorzegd, klopt precies perfect, elke keer, omdat het God is Die het zegt.

¹⁷ Als een man, het maakt me niet uit wie hij was, zal proberen om zo'n voorzegging te doen is er een kans van één op tien miljoen. Als een man u zou vertellen dat een bepaald *ding* zou gebeuren, dat het—dat het zou gebeuren, op een bepaald *moment*; één op de tien miljoen. En dan de *plaats* waar het zou gebeuren, zou het een kans zijn van ongeveer één op honderd miljoen.

En dan de *tijd* dat het zou gebeuren, en ga zo maar door, en de *wijze* waarop het zal gebeuren en *wat* het zou zijn wat er gebeurt, enzovoort, het is meer dan gewoon gissen. Wanneer we het zo volmaakt zien, elke keer weer, dan is het God.

En dan keren we regelrecht terug in de Schriften. Het lijkt ons misschien vreemd. Maar we keren regelrecht terug in de Schriften zonder zelfs te weten waar te kijken en de Heilige Geest brengt het naar voren en laat het hele Woord gewoon bij elkaar passen, geeft daar het beeld, om ons te laten zien in welk uur we nou leven. We veranderen van bedeling.

¹⁸ We zijn—we zijn bij een hoek. Het is gemakkelijk wanneer iemand een hoek maakt, een metselaar, die een hoek maakt. En begint, iedereen die de stenen in dezelfde rij legt, zoals een bepaalde denominatie begint en zo verder de rij afgaat, dan is het goed. Maar wanneer je bij die keerpunten komt, waar je terug de andere kant op moet keren!

Nu, God bouwt geen muur. Hij bouwt een huis, zie, en er zijn vele uitsparingen en hoeken die Hij hier in de Bijbel heeft voorzegd. En de keerpunten: iedereen kan proberen om een keerpunt te maken, maar het moet volgens de blauwdruk zijn. Als dat het niet is, moet het weer worden afgebroken.

¹⁹ Dus we—we prijzen God voor Zijn goedheid en de gemeenschap van u mensen en de open deuren die de Here

ons heeft gegeven, en door deze zakenlieden. Ik heb altijd beweerd dat ik—ik niet geloofde in . . . Ik geloof in de mensen in denominaties. Maar ik heb niet veel tijd om denominaties aan te manen, want ieder bouwt een hek om zich heen.

²⁰ En—en het is net als, ik geloof dat het een klein gezegde van broeder David was over dat hij wat eenden fokte en zei dat de rivier hoger kwam. En elke eend, weet u, ze wilden omgang met elkaar en het lukte niet omdat ze allemaal een hek om zich heen hadden. Maar toen het water zo hoog kwam, liet het de eenden gewoon uit het hok drijven.

Dus ik—ik denk dat dat de manier is om het te doen. Is gewoon, het water komt omhoog, zie, en we kunnen uit het hok komen en—en gemeenschap met elkaar hebben, weet u, de werkelijke liefde van Christus in ons hart hebben.

²¹ En deze Volle Evangelie Zakenlieden is een—een oase voor me geweest. Omdat vaak . . . heb ik broeders, fijne broeders in, ik denk wel elke denominatie die ik ooit tegenkwam: Presbyterianen, Lutheranen, Baptisten, Pinksteren, allerlei verschillende soorten van de Pinkstergemeenten, Church of God en Nazareners, Pelgrim Heiligheid. Fijne broeders, overal. Maar vaak kunnen ze me niet in hun gemeenschap hebben omdat, zie, niet dat zij het niet geloven, maar, zie, het zou hen afsnijden van hun denominatie. En wanneer je dat doet, natuurlijk, dat—dat doet het.

²² Niet lang geleden was hier een Methodistenbroeder die naar me toekwam, ik zal zijn naam niet noemen. Een fijne man, hij was een thesis aan het schrijven over goddelijke genezing en hij kwam naar mij om wat—wat te praten. We gingen zitten en spraken een poosje. Hij zei: “Het enige wat we tegen u hebben, u hangt de hele tijd rond die Pinkstermensen.”

Ik zei: “Laat dan de Methodistenkerk het sponsoren. Ik zal komen.”

Dat was anders. Zie? Hij—hij zei: “Wel, natuurlijk ben—ben ik de Methodistenkerk niet. Ik hoor alleen maar bij ze.”

²³ Ik zei: “Dat is het. Zie? Zij zijn degenen, de Pinkstermensen zijn degenen die hun deuren openen. Zie? Dat zijn degenen waar ik heen kan gaan. En zovelen als er zijn die open zullen doen, wel, we staan klaar om binnen te komen.”

Zoals Hij in de Openbaringen het 3e hoofdstuk, zei: “Ik sta aan de deur en klop. Indien iemand de deur zal openen, zal ik binnenkomen, en maaltijd houden.” En dat was Jezus. Ieder van ons weet dat dat Christus was, en Hij is het Woord. Dat is juist. Hij is het Woord.

²⁴ En dus, de Volle Evangelie Zakenlieden zijn een oase geweest waar we samen kunnen komen. Geen kerken sponsoren het.

Zij allen, de—de mannen uit de kerken en we komen samen en hebben gemeenschap, over de hele wereld, overal.

²⁵ En ik heb geholpen met het oprichten van vele, vele, vele afdelingen over de hele wereld van de Volle Evangelie Zakenlieden. Ik ben dankbaar voor die gelegenheid die me gegeven werd. Daarin zullen de zakenlieden het sponsoren. En dan, al de gemeenten, ze—ze willen dan toch komen.

Maar dan als . . . Ik wil nooit proberen om iemand uit hun kerk te halen. Blijf gewoon in uw kerk en verspreid het Licht. Zie? Wees een echte Christen; uw voorganger zal u waarderen. Een echte, trouwe, waarachtige heilige: iedere mens die in God gelooft zal zo iemand waarderen. Ja.

²⁶ Nu, ik dank de broeder hier en zijn vrouw en deze afdeling voor deze gelegenheid. En moge deze afdeling groeien. Moge de zegeningen van God erop rusten, en een instrument zijn in Gods handen om honderden en honderden mensen te redden voor de komst van de Here; en al de rest van uw afdelingen of vertegenwoordigers hier van de afdelingen.

²⁷ In het boek Psalmen, nu, ik wil vanavond spreken over een—een heel vreemd onderwerp, even voor een korte tijd. Ik heb hier wat Schriftgedeelten opgeschreven. En—en ik dacht dat ik vanavond misschien over iets anders zou spreken. Maar de tijd weg zien vliegen, wel, ik wou niet zo lang blijven, dus ik sloeg dit op en nam nog wat andere Schriftgedeelten. En ik wil spreken over het onderwerp van: *De Opname*. Zie?

²⁸ Nu, we geloven dat er een opname zal zijn. Alle Christenen geloven dat, die Bijbellezers zijn, geloven dat er een opname zal zijn.

²⁹ En nu om te lezen, als wat achtergrond, lezen we de 25e Psalm. Ik bedoel . . . Neem me niet kwalijk. De 27e Psalm, 1 tot 5 verzen.

De HERE is mijn licht en mijn heil, voor wie zou ik vrezen? De HERE is mijn levenskracht, voor wie zou ik angst hebben?

Toen de bozen — mijn tegenstanders en mijn vijanden — op mij afkwamen om mijn vlees te eten, struikelden zij zelf en vielen.

Al belegerde het leger mij, mijn hart zou niet vrezen, al stond er een oorlog tegen mij op, zo vertrouw ik hierop.

Eén ding heb ik van de HERE verlangd, dat ik zal zoeken: dat ik mag wonen in het huis van de HERE, al de dagen van mijn leven, om de lieflijkheid van de HERE te aanschouwen en te onderzoeken in Zijn tempel.

Want Hij doet mij schuilen in de hut in dagen van onheil, en Hij verbergt mij in het verborgene van Zijn tent, Hij plaatst mij hoog op een rots.

Moge de Here Zijn zegeningen daarover geven, het lezen van Zijn Woord.

³⁰ Nu, vandaag, sprekend over dit onderwerp, en sommigen van u mogen nu van mening verschillen over de—de wegen die ik insla. Maar hoevelen hier geloven dat de Bijbel leert dat er een opname zal zijn van de Gemeente? [De gemeente zegt: “Amen.”—Red.] Jazeker. Juist ja, precies, een wegnemen van de Gemeente. Of u nu Methodist bent, Baptist, Presbyteriaan of wie u ook bent, Pinkstergelovige, er zal een wegnemen zijn.

³¹ En ik denk dat, met te spreken, ik—ik probeer hier niet gewoon voor te staan om iets te zeggen waarvan ik denk dat het de mensen zou behagen. Ik ben daar nooit schuldig aan geweest. Ik wil hier gaan staan en iets zeggen zoals ik me geleid voel om het te zeggen, waarvan ik denk dat het een hulp voor u zou zijn, iets dat uw ervaring met God verder zou brengen, als u een Christen bent; en als u geen Christen bent, u zo beschaamd te maken over uzelf dat u een Christen zult worden. En dat is het doel dat ik altijd geprobeerd heb mijn gedachten op te richten, zoals de Here me zou leiden.

³² Nu, we worden ervoor gewaarschuwd dat de leer hierover in de laatste dagen zou worden versmaad. Als u dat zou, laten we dat gewoon even een ogenblik lezen. Het staat in II Petrus, het 3e hoofdstuk. Laten we hier even een ogenblik over lezen. Het 3e hoofdstuk en het 3e en 4e vers. Laten we kijken of dit niet juist is.

Dit eerst wetende, dat er in het laatste der dagen spotters zullen komen, die naar hun eigen begeerten zullen wandelen

en zeggen: Waar is de belofte van Zijn komst? . . . vanaf de dag dat de vaderen ontslapen zijn, blijven alle dingen zoals het sinds het begin van de schepping geweest is.

Want willens is dit hun onbekend dat door het Woord van God de hemelen van ouds af geweest zijn, en de aarde uit het water en het wa- . . . en in het water bestaande.

Waardoor de werelden die er . . . waren, overspoeld door het water, vergaan is.

³³ Nu zien we dat de reden dat dit onderwerp zo belicht wordt, is omdat de profeet hier heeft gezegd dat er in deze laatste dagen deze spotters zouden deze dingen zeggende. Zie? Het is voorspeld, de reden dat de mensen zich vandaag gedragen zoals ze zich gedragen. Wel, u verwacht zeker dat het zo is, want de Bijbel zei dat. “In de laatste dagen zouden zij roekeloos zijn, verwaand, meer liefhebbers van genot dan liefhebbers van God, trouweloos, valse beschuldigders, onhandelbaar, afkerig van degenen die goed zijn, hebben een schijn van godsvrucht en de kracht ervan verloochend; keer u van hen af.” Kunnen we een nabootsing van de Waarheid vinden? Zeker!

34 Toen Mozes naar Egypte ging om de kinderen van Israël te bevrijden, met alleen een stok in zijn hand als betuiging, met de God des hemels achter hem, verrichtte hij een wonder. Daar kwamen nabootsers achter hem aan en die hetzelfde als hij deden. Zie? Nu, zij kwamen als tweede, nadat hij het eerst deed. Toen kwamen zij er, omdat ze nadeden wat hij deed en het origineel nabootsten. We ontdekken dat.

En nu zegt u: “Wel, dat was in de dagen van Mozes.”

Maar, hetzelfde Schriftgedeelte zegt dat ze opnieuw zullen komen in de laatste dagen. “Zoals Jambres en Jannes Mozes weerstonden, zo zullen deze mensen verwerpelijk zijnde van verstand dat ook, tegen de Waarheid in.” Zie? Imitaties, allerlei dingen om mensen van hun stuk te brengen. En dan, als . . .

35 Deze opname die komt te geschieden, en alles wat God ook heeft in de lijn van Zijn Woord, er is altijd iets dat komt om dat in de war te brengen als ze dat kunnen. Het is—het is—het is Satans doel om dat te doen.

36 Zoals de broeder hier uit de samenkomst daar in Las Vegas zei: “Satan zei dat de wereld zijn domein was en—en dat dat daar zijn hoofdkwartier is.”

Ik weet dat Satan de god van deze wereld is. Elke natie onder de hemel wordt door hem beheerst. Precies. Deze wereld behoort aan Satan, maar Jezus zal het overnemen. Hij bood het Hem op een dag aan. En Hij weigerde het, maar Hij zei . . . omdat Hij wist dat Hij er Erfgenaam van zou zijn in de tijden die zouden komen.

37 “Spotters.” Laten we het even een paar ogenblikken hebben over dat ene woord voordat we verder gaan. Spotters!

Ik las een krant ongeveer twee weken geleden in Tucson, van waar een Engelsman uit Engeland beweerd had . . . Het staat in de krantenkoppen, dat de kruisiging van onze Here Jezus Christus slechts vervalst was, tussen Pilatus en Jezus, dat Hij gekomen was om . . . gewoon om iets van Zichzelf te maken. En er is geen manier waarop we dat aan hen zouden kunnen weerleggen, omdat alle dingen van God door geloof ontvangen moeten worden. We moeten het geloven. Nu, hij ging door een beschrijving te geven over hoe dat gedaan kon worden.

38 Hier niet lang geleden in dat grote natie, Londen, in Engeland liever gezegd, waar John Wesley en Charles en velen van die grote predikers uit vroeger dagen, Spurgeon en hen, het Evangelie hadden gepredikt op de hooimarkten en daar overal. Ze wezen die boodschap van hun dag af en kijk wat ze in deze dag zijn.

Daar is waar broeder Williams en zij vanavond zijn. Het is een van de laagste, ontaarde landen ter wereld. Ik ben over de hele wereld geweest, maar ik ken niets dat zo wetteloos is als Engeland. Het is . . . Billy Graham zei hetzelfde. Wel, hij

moest zijn vrouw uit de parken daar weghalen, hoe de—de—de handelingen van tussen mannen en vrouwen in het publiek gebeurden in de parken. Toen ik daar was, had ik nog nooit iets gezien wat iemands hart meer zou breken dan wat er in Engeland gaande was; wat de gelegenheid had en eens de wereld leidde in een hervorming. Toont gewoon hoe het kan vallen.

³⁹ Maar ziet u, wat het veroorzaakt: de boodschap die toen uitging, de Engelsen proberen diezelfde boodschap vast te houden voor vandaag. Dat zal vandaag niet werken. Het zal niet werken. Hoe zou . . .

⁴⁰ Wat als Mozes zou zijn gekomen en Noachs boodschap had gebracht: “We zullen een ark bouwen en de Nijl afdrijven?” Het zou niet hebben gewerkt. En evenmin zou Jezus’ boodschap ooit hebben gewerkt bij Mozes. En evenmin zou Wesley’s boodschap ooit werken in Luther; of de boodschap van Luther van Wes- . . . andersom.

En vandaag, wij, onze laatste grote hervorming was Pinksteren. En vandaag gaan we daar vandaan. En de Pinksterboodschap zal zich niet met deze vermengen, omdat het een andere dag is. Het is allemaal het Woord van God maar het is zich aan het opbouwen. Zoals de voeten, armen, die opkomen, het vormt een Bruid, voor de opname. Zie? Zet—zet die mensen van toen niet aan de kant, zij leefden naar hun boodschap. Zij allen die in de Bruid waren zullen daar uitkomen.

Net zoals het leven door een tarwestengel gaat. Het verlaat de tarwe, het kafje, maar de tarwe vormt zichzelf, zoals de tarwekorrel die in de grond viel.

⁴¹ Hier niet lang geleden was ik een boek aan het lezen geschreven door een of andere Duitser, als kritiek. Hij zei: “Van al de—van de fanatiekelingen in de wereld spant William Branham de kroon.” Hij zei: “Wel, hij is niets anders dan een . . . Hij is een—hij is een tovenaar. Hij doet deze dingen.” Zie, de man, onwetend.

⁴² En dan, de man was een criticus. Hij geloofde niet eens in God. Hij zei: “Een God die in de donkere middeleeuwen kon zitten met Zijn handen over Zijn buik gevouwen en lachen om een stelletje Christenen; die moeders waren, en Zijn eigen discipelen, werden dat verondersteld te zijn; moeders, met kleine kinderen en zo en leeuwen hen laten opeten; en zelfs nooit een hand uitsteken.” Ziet u waar de vleselijke gedachtegang, waar scholing en dergelijke geen blik erop kan vatten?

⁴³ Die tarwekorrel moest in de grond vallen. Net zoals Jezus moest vallen om weer op te staan, zo moest de gemeente van Pinksteren vallen. Het moest de grond ingaan, die donkere middeleeuwen. Al het tarwe dat . . . Elke graankorrel die de grond ingaat, het moet in die donkere tijd liggen om voort te brengen.

Maar het begon te ontkiemen in Maarten Luther. Kwam verder door Wesley. Op naar Pinksteren. Nu in om uit te gaan als het graan. En nu, de denominatiesystemen die ze achterlieten, ze zijn stengels, dat is alles. Om te worden verbrand, het denominatiesysteem. Maar de echte tarwekorrel die uit elk van die hervormingen kwam, zal in de Bruid worden opgenomen. Het zal alles bij elkaar de Bruid vormen.

⁴⁴ Nu ontdekken we dat in Engeland daar, dat ze de kruisiging hebben nagebootst, niet lang geleden, een stel van die mensen, die lange . . . jeugd met dat lange haar en zo, en riepen, noemden Jezus “daddy-o” en al dat soort spul. Zulk uitschot!

⁴⁵ Nu zegt u: “Dat is in Londen, Engeland.”

Kijk wat er vorige week hier in Amerika in de krant stond. Een of andere grote doctor in de godgeleerdheid van een fijne school zei dat de—de kruisiging nep was. Zei “dat Jezus alleen maar probeerde om Zichzelf zo te maken; dat Hij dit alruinkruid had gedronken.”

En we vinden het in Genesis waar ervan wordt gesproken. Het is een kruid zoals marihuana of zoiets. Het wordt daar in het Oosten gevonden. En als je het drinkt, zal het je in slaap brengen. Misschien . . . En je bent, alsof je dood bent, ineengezakt, alles, voor twee of drie dagen achter elkaar.

⁴⁶ Hij zei: “Toen ze Hem azijn en gal gaven, is het heel goed mogelijk dat dat alruinkruid was. En toen ze dat deden, ze Hem dat gaven, zakte Hij in elkaar alsof Hij dood was. Ze plaatsten Hem in het graf, en ze legden Hem daar. Na twee of drie dagen, zeker, keerde terug, toen was Hij weer wakker, was in orde.” Zei “dat Hij naar India ging en daar ergens stierf, een gewone dood, een religie proberen te vervalsen.”

Ten eerste, die criticus, wat is er met mensen aan de hand? Zie, het is gewoon deze dag waarin we leven, spotters, zie, de dag om de profetie in vervulling te laten gaan.

⁴⁷ God heeft Zijn Woord toebedeeld aan elk tijdperk, en elk van die tijdperken moet dat manifesteren. En Hij heeft ook mensen voorverordeneerd voor dat tijdperk om dat Woord te vervullen. Elke keer dat Hij Zijn Woord toebedeelde, wees Hij er een man aan toe. Toen Hij Mozes’ tijd toebedeelde, wees Hij Mozes eraan toe. Toen Hij een tijd toebedeelde waarin de Zoon van God geboren zou worden, wees Hij Hem eraan toe. Elk tijdperk heeft Hij Zijn man aan toebedeeld, voorbestemd, zoals de Bijbel zegt. Niets . . .

⁴⁸ Als God oneindig is, Almachtig, alvermogend, alomtegenwoordig, alwetend, wel, Hij wist alle dingen vanaf het begin. Dus Hij wist. Er is niets uit de toon. Wij denken alleen maar dat het zo is. Alles loopt. Kijk terug in Zijn Woord en zie wat Hij aan het doen is, dan zullen we een begrip hebben.

⁴⁹ Denk nou even. In de eerste plaats, als die prediker zou hebben nagedacht, toen ze die azijn en gal in Zijn mond stopten, spuugde Hij het uit. Hij nam het niet aan in de eerste plaats. Zie? Gewoon spotters die opstaan! Nog iets, hoe paste deze Jezus van Nazareth, hoe paste Zijn leven met elke profetie van het Oude Testament? Hoe kon dat zijn geweest? Het zou niet kunnen zijn geweest zonder dat het voorbeschikt was door God. Zijn leven stemde overeen met elke profetie van het Oude Testament. Nog iets, als die discipelen Hem zo hadden vervalst, waarom stierf elk van hen dan in martelaarschap? En zelfs de apostel Petrus zei: “Keer mijn hoofd ondersteboven. Ik ben niet waardig om te sterven zoals Hij.” Hoe ze Andreas namen en hem op zijn zij draaiden aan het kruis. Ze, ieder van hen bezegelden hun getuigenis met hun eigen bloed. Ze geloofden Hem en hadden Hem lief en gaven hun leven voor Hem. Als Hij een bedrieger was, hoe zouden ze dat dan ooit gedaan hebben? Zie? De geestelijke toepassing, de mensen snappen het niet.

⁵⁰ Hier was een groot man hier niet lang geleden, een of andere grote rabbi, die schreef dat “Mozes, terwijl hij door de Rode Zee ging,” zei, “het was eigenlijk geen water. De wateren stonden nooit als een muur.” Zei: “Wat het was, aan de andere kant van de Dode Zee, daar stond een heleboel riet. En hij ging door het waterriet, het riet van het water. Er was daar geen water. Gewoon een heleboel riet, een oceaan van—van riet waar ze doorheen gingen.” En vele geestelijken geloven het; ze, en accepteren het.

⁵¹ Hier niet zo lang geleden toen die eerste astronaut naar boven ging; hij kwam terug en hij had niets van God gezien. Dat bracht zelfs predikers in verwarring. Ze dachten dat God daar ergens woonde, zo’n honderdvijftig mijl hoog.

⁵² Wel, o, hoe onderwijs en wijsheid van deze wereld de kerk in een stelletje voddenkruid heeft veranderd! De . . . Zijn onderwijs en het onderwijssysteem, wetenschap en beschaving, is van de duivel. Het is de beschaving van de duivel. De Bijbel zei dat.

En onze beschaving die komen gaat, zal helemaal niets te maken hebben met deze beschaving. Er is helemaal niets daarvan. Er zal een andere beschaving zijn; in deze beschaving en deze wetenschappelijke wereld die we hebben. Hoe meer wetenschap, wetenschappelijk we worden, des te verder we de dood ingaan; dingen, gevallen om te doden en alles. In die nieuwe beschaving zal er geen dood zijn, geen ziekte, zorg of geen pijn. Zie? Er zal daar niets van zijn. Dus deze beschaving zal vernietigd moeten worden, want het is van de duivel.

⁵³ We ontdekken dat in Genesis 4, dat Kaïns volk de beschaving begon, dorpen en steden te bouwen enzovoort en muziekinstrumenten en werden in de wetenschap. En de mensen

raakten verder bij God vandaan, hoewel religieus. Maar toen Seths volk kwam, begonnen ze de Naam des Heren aan te roepen.

Ah, over een subtiele gesproken!

⁵⁴ Ik ben hier niet om iemands gevoelens te kwetsen, iets over een kerk te zeggen. En als u hier bent en tot deze kerk hoort, zeg ik dit niet om uw gevoelens te kwetsen; want er zitten daar net zoveel goede mensen in als er in andere kerken zitten. Maar ik las vorige week in Shreveport waar de Katholieke kerk een verklaring aflegde.

En we zien waar ze nu allemaal samenkomen op het grote oecumenische concilie enzovoorts, helemaal precies vervullend wat de Bijbel zei dat ze zouden doen. Helemaal precies.

⁵⁵ Nu, we ontdekken dat ze zeiden: “Wel, de Bijbel...” Sommige van de Protestanten willen vasthouden aan die Bijbel. “Wel,” zeiden, “de Bijbel was niets anders dan een boek, een geschiedenis van de kerk, en ze hadden het niet als literatuur tot ongeveer tweehonderdvijftig jaar geleden. Het is altijd de kerk geweest.” Zeiden: “Het was de kerk, niet de Bijbel, en de Bijbel is slechts een geschiedenis van wat de kerk deed.” Wat is dat een subtiele leugen! Wel, we hebben de Bijbel al drieduizend jaar gehad. Het Oude Testament werd in de Schrift geschreven honderden en honderden jaren voor de komst van Christus. Gewoon een subtiel iets van de duivel!

⁵⁶ En we ontdekken in deze dag, wanneer deze grote spotternij en gekheid makend over de Bijbel en het proberen te verdringen; God moet de kerk ergens door oordelen. Hij kan niet rechtvaardig zijn. . . .

Ze kunnen niet deze straat doorgaan en me arresteren en zeggen dat ik dertig mijl per uur rijd in een twintig mijl zone tenzij er iets daar is dat mij zegt dat ik maar twintig mijl mag rijden. Het moet er staan.

En God gaat de kerk oordelen, gaat de mensen op een dag oordelen. Dat weten we. Er komt een Oordeel. Dus als Hij het gaat oordelen door de Katholieke kerk, welke Katholieke kerk? Als Hij het gaat oordelen door de Methodisten, zijn de Baptisten verloren. Als Hij het oordeelt door de Eenheid, dan is de Tweeheid verloren. Zie? Waar gaat Hij het naar oordelen? Hij zei dat Hij het zou oordelen door Christus, en Christus is het Woord. Dus het is het Woord van God waardoor God zal oordelen. “In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. En het Woord werd vlees gemaakt en woonde onder ons. Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer.” Zie? Dus Hij zal het oordelen door Zijn Woord.

⁵⁷ En nu komen we erachter dat in deze dag wanneer ze de Bijbel proberen te verdringen (“De kerk aan te nemen!” De Bijbel: willen het niet. “De kerk!”) zodat ze gewoon elke soort doctrine of wat anders ook kunnen maken en ernaar wandelen.

⁵⁸ Wel, zoals ik onlangs in Shreveport sprak. In het—het avondmaal, wanneer ze dat offerlam doden, moest er “geen zuurdesem onder hen zijn, gedurende de hele zeven dagen,” geen zuurdesem, geen gezuurd brood. Alles moest ongezuurd zijn. Dat stelde de zeven gemeentetijdperken voor die we hier in het boek krijgen, en er is geen zuurdesem. Wat? Iets dat ermee vermengd is. En we vermengen doctrine en denominatie, al het andere, met het Woord en proberen het nog steeds het Woord te noemen. “Geen zuurdesem zal er zijn, de gehele zeven dagen.”

⁵⁹ En zelfs wat vandaag gegeten wordt, probeer het niet over te houden voor morgen. “Verbrand het met vuur voordat het daglicht komt,” want er komt een nieuwe Boodschap voort en een nieuw iets. Zie, het proberen over te houden, maar dat is de houding van de kerk geweest. Een opwekking gaat uit, en voor u het weet, binnen ongeveer drie jaar maken ze er een organisatie over. Een denominatie begint, organisatie.

Maar heeft u opgemerkt? Dit is nu al twintig jaar aan de gang, en er is geen organisatie. En die zal er ook nooit zijn. Dit is het einde. Het koren is weer tot het koren teruggekeerd. De tarwe is weer tot zijn korrel teruggekeerd. Het kaf heeft zich ervan losgemaakt. En de tarwe moet in de tegenwoordigheid van de Zoon liggen om rijp te worden.

⁶⁰ Is het niet vreemd dat niet lang geleden aan de Oostkust, de grote stroomuitval? Ze konden het niet begrijpen. Texas zat vorige week in het donker. Ze kunnen het niet begrijpen. Beseft u niet dat dat een teken is? Weet u niet dat de naties breken? Israël is in haar thuisland. En deze tekenen geven aan dat we aan het einde zijn. Op hetzelfde moment dat het duister wordt, weet u dan niet dat dat een teken is dat de profeet zei? Ja. “Maar er zal Licht zijn tegen de avondtijd,” dat er een Licht voort zal komen in de avondtijd, wanneer het uitgaan van het licht en dergelijke gebeuren zoals ze nu gebeuren.

⁶¹ Kijk eens hoe het verduisterd is. De paus is net hierheen gekomen.

Weet u nog daar in de tabernakel toen die... U heeft de banden. Ik denk dat ieder van u ze neemt. Hoe dat de Here daar op die dag in de tabernakel precies liet zien waar die gemeentetijdperken zouden zijn en hoe ze zouden zijn! Ik had ze uitgetekend op het bord daar, die gemeentetijdperken, die u hier uitgetekend ziet in een boek. En als die Heilige Geest niet neerkwam in een grote Vuurkolom en ze daar regelrecht op die muur Zelf uittekende terwijl er drie- of vierhonderd mensen naar zaten te kijken!

En juist toen de paus hierheen kwam, verduisterde de maan op een of andere manier. En ze namen de foto's op dezelfde wijze dat het daar op het podium was getekend. Nu heeft hij zijn reis hierheen gemaakt op de dertiende, liep dertien treden op, diende

de communie aan dertien naar een land die nummer dertien is, en overal valt het licht uit. Ziet u niet waar we aan toe zijn? We zijn in de eindtijd.

⁶² “Spotters zullen opstaan in de laatste dag en zeggen: ‘Er is geen verschil in de tijd dan wat het was, dan toen onze vaders ontslapen zijn.’”

Maar wanneer u ziet dat deze dingen beginnen te gebeuren, heft uw hoofd op, maak u gereed. Er kan elk moment iets gebeuren, Christus Die voor Zijn Gemeente komt.

⁶³ Nu, zij geloven het niet, omdat het een . . . het een . . . Ze, ze moeten . . . Ze beseffen niet dat zij degenen zijn die de Schriften vervullen. De mensen beseffen eigenlijk niet dat door deze dingen te doen en deze dingen te zeggen dat ze de Schriften vervullen.

Wat wist Kajafas, de hogepriester, en al die priesters in die tijd die Hem bespotten en gekheid over hem maakten, wisten niet dat dezelfde God waar ze over zongen: “Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?” De 22e Psalm: “Mijn handen en Mijn voeten hebben ze doorboord.” Dat zingen in de tempel en Hij daarbuiten stervend aan het kruis. Ze hadden geen flauw vermoeden dat ze dat deden. Zelfs Jezus bad: “Vader, vergeef het hen. Ze weten niet wat ze doen.” Omdat er eigenlijk van ze voorzeggd werd door de Schriften dat ze blind zouden zijn.

⁶⁴ Wist u dat van de Protestantse en Katholieke kerk is voorzeggd dat ze in de laatste dagen blind zouden zijn, net zo, voor de Schriften, met Christus aan de buitenkant proberend om binnen te komen? “Omdat gij zegt: ‘Ik ben rijk en heb aan niets gebrek,’ weet gij niet dat gij jammerlijk, arm, ellendig, naakt en blind zijt en het niet weet,” Openbaring 3. Daar bent u weer, terug tot de blindheid, de dingen van God vertrappend, alsof (ze) het niets voor hen betekende, het bespotten en er gekheid over maken. Dat is wat de Bijbel zei.

⁶⁵ Maar voor de Gemeente, de Bruid, de opname is een openbaring voor Haar. Het is aan Haar geopenbaard. Dat de openbaring, de ware Bruid van Christus wachtende zal zijn op die openbaring van de opname.

⁶⁶ Nu, het is een openbaring, want de openbaring is geloof. U kunt geen openbaring hebben zonder dat het geloof is. Geloof is een openbaring omdat het iets is dat aan u geopenbaard wordt. Geloof is een openbaring. Geloof is iets dat aan u geopenbaard is, zoals het aan Abraham was, die alles wat in tegenspraak was met wat aan hem werd geopenbaard, kon noemen alsof het niet zo was. Nu, geloof; dat is wat geloof is, is de openbaring van God. De Gemeente is gebouwd op een openbaring, het hele volledige Lichaam.

⁶⁷ Een paar weken geleden sprak ik hier met een fijne Baptistenprediker. Hij kwam om met me te spreken. Hij zei: “Ik mag u als persoon, maar,” zei, “u bent helemaal in de war.”

Ik zei: “Dan bid ik dat u me helpt om in orde te komen,” (hij zei. . .) “met de Schrift.”

Hij zei: “We zullen nooit in staat zijn, broeder Branham, om de dingen te laten passen tot we elk Woord op Woord op Woord precies juist met het Grieks krijgen enzovoort.”

⁶⁸ Ik zei: “O meneer, u weet wel beter dan dat.” Ik zei: “Zelfs op het Concilie van Nicea, van zo lang geleden, driehonderd jaar na de dood van Christus, waren ze nog steeds aan het debatteren over welke Griekse geleerde gelijk had. U kunt niet weten. Het is een openbaring, de hele zaak. Is op- . . .”

Hij zei: “Ik kan openbaring niet accepteren.”

Ik zei: “Hoe kunt u Christus dan accepteren?”

Hij zei: “Wel, de Bijbel zei: ‘Wie gelooft is. . .in Jezus Christus, heeft Eeuwig Leven.’”

⁶⁹ Ik zei: “Dat is waar. Er staat ook dat niemand Jezus de Christus kan noemen alleen door de openbaring van de Heilige Geest Die het aan hem heeft geopenbaard.” Zie? Daar bent u er weer bij terug, het komt weer neer op de openbaring. Het moet worden geopenbaard, in de Bijbel.

⁷⁰ Kaïn en Abel hadden geen Bijbel om te lezen, maar het werd aan Abel geopenbaard, door geloof, wat een openbaring is. Abel bracht God een voortreffelijker offer dan dat van Kaïn. Waarmee God getuigde dat hij rechtvaardig was.

Toen Jezus hier gevraagd werd, Mattheüs 16:17 en 18. We hebben geen tijd om het te lezen, maar als u het wilt opschrijven. Hij zei: “Wie zeggen de mensen dat Ik, de Zoon des mensen, ben?”

“Een van hen zei: U bent ‘Mozes, Elia enzovoort.’”

Hij zei: “Maar wie zegt u dat Ik ben?”

⁷¹ Hij zij: “Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God!”

⁷² Hij zei: “Zalig zijt gij, Simon, zoon van Jonas, want vlees en bloed hebben u dit niet geopenbaard. Mijn Vader Die in de hemel is heeft u dit geopenbaard. Op deze rots,” de geestelijke openbaring van Wie God is, Wie Jezus is. En Hij is de openbaring van God, God vlees gemaakt en geopenbaard aan de wereld.

“Hij was in de wereld. God was in Christus, de wereld met Zichzelf verzoenend, openbarend wat God was, in een lichaam van vlees.”

“Gij zijt de Christus, de Gezalfde, de Zoon van God.”

⁷³ Hij zei: “Vlees en bloed hebben u dit nooit geopenbaard, maar Mijn Vader Die in de hemelen is heeft u dit geopenbaard. Op deze rots zal Ik Mijn Gemeente bouwen, de openbaring van het Woord op Zijn tijd. Zal Ik Mijn gemeente bouwen en de poorten van de hel zullen haar niet kunnen overweldigen.

⁷⁴ Het boek van de Openbaringen is het laatste boek van de Bijbel. Het is verzegeld voor ongelovigen. Daarin staat in de Bijbel in het 22e hoofdstuk: “Wie er één Woord af zal nemen of één Woord aan zal toevoegen, Ik zal zijn deel uit het Boek des Levens nemen.” We beseffen dat het dan geheel werd gegeven voor gelovigen. En het opent het Boek der Openbaringen en openbaart Wie de Schrijver van dit hele Boek is. “Hij is aan te zien als Alpha en Omega,” van Genesis tot Openbaring, Jezus Christus Dezelfde, de hele tijd door. En openbaart Zijn volledige geheimenis van Hemzelf en Zijn plannen voor Zijn gemeentetijdperken die komen gaan, en werd daarin verzegeld door Zeven Zegels.

⁷⁵ Nu, het Boek werd geschreven, maar bedenk dan dat het verzegeld werd met Zeven Zegels. En deze Zeven Zegels zouden niet geopend worden (Openbaringen 10) tot het bazuinen van de laatste aardse engel op aarde, Openbaring 10:7. Zie? “En in de dagen van het bazuinen van de Boodschap van de laatste engel, zevende engel, zal het geheimenis van God voleindigd zijn in dat tijdperk.” Dat, en dat is het tijdperk waarin we leven.

⁷⁶ We weten allemaal dat we in het Laodicea-tijdperk leven. Er zal nooit nog een tijdperk komen. Het kan niet. Dus we leven in het Laodicea-tijdperk. En deze Zeven Zegels die dat Boek hebben gehouden, een geheimenis is voor mensen, zou in die dag geopend moeten worden. Dat is wat Hij beloofd heeft. Nu, het zal niets buiten het Woord zijn, want u kunt niets aan het Woord toevoegen of van het Woord afnemen. Het moet altijd het Woord blijven. Maar de openbaring is om de Waarheid ervan te openbaren, wat Het is, om het te laten passen bij de rest van de Schrift. En dan betuigt God dat dat de Waarheid is. Zie?

⁷⁷ God heeft geen uitlegger nodig. Hij is Zijn eigen uitlegger. Hij doet Zijn eigen uitlegging door de dingen te laten gebeuren die Hij zei dat zouden gebeuren. Zoals in den beginne, Hij zei: “Laat er licht zijn,” en er was licht. Dat heeft geen uitleg nodig. Het werd betuigd.

⁷⁸ Nu, Hij beloofde bepaalde dingen in deze laatste dag, in de Schrift. Wel, daar was het.

Dat is hoe Jezus de Zoon van God was. Hij beloofde Hem te sturen. Toen Hij in Zijn dagen hier op aarde was en de mensen Hem niet konden geloven, zei Hij: “Onderzoek de Schriften, want in hen denkt u eeuwig leven te hebben, en Die zijn het Die van Mij getuigen. Indien Ik niet de werken van Mijn Vader doe, geloof Mij dan niet. Maar als u Mij niet kunt geloven, geloof dan de werken die Ik doe, want zij getuigen van Wie Ik ben.”

⁷⁹ Wel dan, in Wesley's tijd, de werken die hij deed getuigden van wie hij was.

In de tijd van Luther, bij de reformatie, wel zeker, ze getuigden van wie hij was.

⁸⁰ In de dagen van de Pinksterbeweging, het terugherstellen van de gaven, het herstel van de gaven, het spreken in tongen en het uitwerpen van duivels en de gaven, wel, het getuigde ervan. Dat was geen gekheid. Mensen zeiden, toen het voor het eerst opkwam. . . Ik heb de boeken gelezen over de geschiedenis van Pinksteren. Ze zeiden: “Het kan niet lang duren. Het zal uitdoven.” Het brandt nog steeds. Waarom? Het is omdat, u zult het nooit uitdoven. God zei dat het er zou zijn. Het is dat gedeelte van het Woord, en u zou dat niet meer kunnen doven.

En wanneer de Bruid er dan uit wordt geroepen, hoe zult u het gaan uitdoven? Het is de openbaring van de manifestatie van het Woord dat wordt waargemaakt. En we leven in die dag, ere zij God; de openbaring van het geheimenis van Hemzelf.

⁸¹ Nu, de opname is alleen. . . Deze opname waar we het over hebben is alleen voor de Bruid. Vergeet niet dat de Bijbel zei: “En de overigen van de doden leefden niet voor duizend jaar.” Deze grote opname! Als er geen opname is, vrienden, waar zijn we dan aan toe? Wat gaan we doen? In welk tijdperk leven we? Welke belofte hebben we? Er zal een opname zijn. De Bijbel zegt dat die er zal zijn. En het zal alleen voor de Uitverkorenen zijn, de Uitverkorene Vrouwe, de Bruid, in deze dag, die eruit is getrokken, de Gemeente.

⁸² Het woo- . . . woord *gemeente* zelf betekent “eruit geroepen.” Zoals Mozes een volk riep uit een volk, roept de Heilige Geest een Bruid uit een kerk; een Gemeente uit een gemeente; leden, van elke denominatie, die een Bruid vormen, Bruidboom. Het staat op de—op de band: *De Bruidboom*. Een Bruid die eruit komt, geroepen, en dat is degene die. . . de Bruidboom is de, de Bruid liever gezegd is degene die in de opname zal zijn; die alleen, niets anders dan de Bruid, de uitverkorenen, van tevoren door God gekend, vanaf het begin, de Vader Zijn geestelijke genen.

Laat me hier even een ogenblik stoppen. En ik word steeds nerveus, denkend dat ik u te lang, dat ik u te lang zal houden.

⁸³ Maar let op, kijk, ieder van jullie mensen. Wist u, jaren voordat u geboren werd, dat u in uw vader was, als een gen? Dat is juist. Een kiem, een zaadje, zat in uw vader; komt van het mannelijk geslacht, niet van het vrouwelijke. Zie? Het vrouwtje voorziet het ei, een voedingsbodem. Maar de kiem komt van de va- . . . Nu, laten we zeggen, in mijn vader. . .

⁸⁴ Of mijn zoon die hier zit, toen ik zestien jaar oud was, was mijn zoon in mij. Ik kende hem niet maar hij was er. Nu, door een voedingsbodem, door het heilige echt, komt hij voort naar mijn beeld. Ik ken hem. Ik kan gemeenschap met hem hebben. En hij komt precies op het moment wanneer het het juiste moment is.

⁸⁵ Nu, zo was u in, als u Eeuwig Leven heeft, was u een. . . in God voor er ooit een wereld was. U bent een deel, een zoon

van God, een eigenschap van God. Hij wist precies de tijd dat u zou komen. Hij heeft u voorbestemd voor die tijd om die plaats in te nemen en niemand anders kan het innemen; maakt niet uit hoeveel imitaties en dergelijke. U zult daar moeten zijn omdat Hij wist dat u er zou zijn. Nu bent u gemanifesteerd. Nu kunt u gemeenschap met Hem hebben en dat is wat Hij wil. Hij verlangt naar gemeenschap, om aanbeden te worden. Maar als uw leven niet... altijd als een eigenschap in God was, dan bent u gewoon een imitator van Christendom. Zie? Er zullen miljoenen en miljarden van hen zijn, die alleen maar imitators van Christendom zullen zijn.

⁸⁶ Een opmerking die ik onlangs maakte. Ik keek naar broeder Demos Shakarian daar toen ze bezig waren vee aan het kruisen, keek naar de reageerbuisjes enzovoort die door artsen werden afgenomen en keek naar deze dingen.

⁸⁷ In de letterlijke lozing van het mannelijke komen er iets van een miljoen kiemen voort uit het mannetje bij elke keer. En iets van een miljoen eitjes komen er uit het vrouwtje voort, op—tegelijkertijd. Maar wist u, in al die kleine kiemen die rondbewegen, een miljoen ervan, er slechts een van hen voorbestemd is tot leven, en er slechts één eitje vruchtbaar is? En dat kleine kiempje kruipt dwars door al die andere kleine kiempjes heen, regelrecht over elk kiempje heen dat er net zo uitziet, en daaroverheen en komt *hier* en vindt dat vruchtbare eitje en kruipt erin. En dan sterft heel de rest van hen. Wel, over de maagdelijke geboorte gesproken, o, dat is niet half zo mysterieus als een natuurlijke geboorte; hoe het voorbeschikt is, voorbestemd door God!

⁸⁸ Nu, in den beginne, ver terug, ver, jaren geleden, voordat er tijd begon, u, als u vanavond een wedergeboren Christen bent, was u toen in God, uw Vader. En daarom, wanneer u hier in dit leven komt en Christendom belijdt, wel, en alles gaat verkeerd, u heeft zich afgevraagd waarom *dit* zo is en *dit* allemaal. Het, u verwonderde uzelf erover. Maar op een dag trof iets u. Wat was het? Dat Leven, dat daar binnenin lag vanaf het begin. En als het... .

⁸⁹ Zoals mijn verhaaltje over de adelaar, die, zijn moeder die de adelaar vond. U heeft me daarover horen preken, hoe die kleine adelaar uitgebroed werd onder een hen. Maar ze, haar gewoontes, om die—die kuikens te voeden, de kleine adelaar kon het niet verteren omdat hij om mee te beginnen geen kip was. Ook al zat hij in het hok met de kippen en volgde hij de kippen. Maar zij krabde op het boerenerf en zo en de kleine adelaar kon het niet uitstaan. Maar elke keer als ze kakelde en zo gingen alle kleine kuikens erheen, dus zou hij er ook heen gaan. Maar op een dag... .

⁹⁰ Zijn moeder wist dat ze twee eieren had gelegd, niet een. Er moest er ergens nog een zijn. Ze ging er naar op zoek, rondvliegend en cirkelend. Uiteindelijk kwam ze over het erf en ze vond haar baby, en ze schreeuwde naar hem. Het was een stem waarvan hij beseftte dat dat het was dat klopte. Dat was wat hij zocht, zie, en hij beseftte toen dat hij geen kip was. Hij was een adelaar.

En zo is het met elke wedergeboren Christen, wanneer u komt. Het maakt me niet uit bij hoeveel denominaties u zich hebt aangesloten, hoeveel namen, dat u uw naam in de boeken heeft gezet en dergelijke, wanneer dat werkelijke Woord van God wordt betuigd en voor u wordt waargemaakt op die manier, beseft u daar op dat moment dat u een adelaar bent. Want al dit gekakel van de hen: “Sluit u aan bij *dit* en sluit bij *dit* aan en ga *deze* kant op en *die* kant op,” het is onzin. Het is een waarachtig Woord bij Woord voegend.

⁹¹ Wanneer een kiem in de schoot van—van de vrouw komt, neemt het niet iets aan. . . U, u werd geen menselijke kiem van uw vader en dan als volgt een kiem van een hond en dan als volgt van een kat, dan als volgt van een kip. Het was alles menselijke kiem.

En het Lichaam van Jezus Christus, de Bruid, zal deel uitmaken van Zijn Lichaam. Die. . . Hij was het Woord en de Bruid zal het Woord moeten zijn; Woord toegevoegd bij Woord, toegevoegd bij Woord. Luthers rechtvaardiging, Wesleys heiliging, de Pinkster doop van de Heilige Geest, herstel van de gaven en heel de rest ervan gaat ermee gepaard. Zie? Het moet Woord op Woord zijn, kiem op kiem, Leven op Leven, om de volle gestalte van de Bruid van de Here Jezus Christus voort te brengen. Nu, herinnert u zich dat u een eigenschap was.

⁹² En nu is het punt, nadat we deze dingen ontdekken, dat Christus komt voor Zijn Bruid, hoe komen we nu in die Bruid? Dat is de vraag.

Velen zeggen: “Voeg u bij onze samenkomst.” De een wil een bepaald soort doop. De een wil *dit* of *dat* doen. De een zegt: “U moet met tongen spreken anders heeft u het niet.” De ander zegt: “U hoeft niet met tongen te spreken.” *Deze* zegt: “U moet dansen in de geest.” *Deze* zegt: “U moet jubelen.” *Deze*: “Een sensatie hebben.” Het is allemaal goed en dan nog is het allemaal verkeerd.

Hoe zou een man die. . . of een vrouw of een kind van God, die geboren is uit de Geest van God, het Woord van God kunnen ontkennen? Terwijl God het Zelf uitlegt en zegt: “Dit is het. Ik heb het beloofd. Hier is het,” en het zo duidelijk laten zien als het maar kan. Wel, ze moeten het wel zien. Zie? Hoe zou Christus Zijn eigen Woord kunnen ontkennen? En als Christus in u is, kan het Zijn eigen Woord niet ontkennen.

⁹³ Hoe komen we dan in dit Lichaam? I Korinthiërs 12: “Door één Geest zijn wij allen in dit lichaam gedoopt, door één Heilige Geest doop.” Dat, als u dat wilt opschrijven, is het I Korinthiërs 12:13. “En door één Geest zijn wij allen gedoopt.” En de Geest is het Leven van Christus. Is dat juist? Het Leven van Christus! En het leven van elk zaad . . . En Hij was het Woord-Zaad, brengt het Zaad tot Leven. Begrijpt u het? Als dat—als dat Leven in het Zaad ligt, en deze doop van de Heilige Geest komt erop, dan zal dat dat Zaad Leven moeten brengen.

⁹⁴ Zoals ik u hier niet lang geleden in Phoenix vertelde. Ik sprak met broeder John Sharrit. En ik was daar en hij liet me een boom zien, een citrusboom. Hij—hij kweekte veel citrusvruchten. En hij liet me één boom zien waar acht of negen verschillende soorten fruit aan zaten. En ik zei: “Broeder Sharrit, wat voor boom is dat?”

Zei: “Een sinaasappelboom.”

Ik zei: “Waarom zit er de citroen, en de mandarijn en tangelo en grapefruit?”

Hij zei: “Het zijn allemaal citrusvruchten. Ze zijn geënt.”

“O,” zei ik, “ik zie het. Volgend jaar zal het nu allemaal sinaasappels hebben omdat . . .”

⁹⁵ “O nee. Elke boom zal zijn eigen dragen. Elke tak zal zijn eigen vrucht dragen.”

⁹⁶ Velen van u fruittelers weten dat hier in deze citrusvallei. Het zal zijn eigen dragen. Steekt u een citroentak in een sinaasappelboom, dan zal het citroenen dragen, want dat is de aard van een citrusvrucht. Toch zal het niet de oorspronkelijke vrucht dragen.

En dat is wat wij gedaan hebben. We hebben erin geënt, door er leerstellingen enzovoort bij te nemen, en hebben die elk hierin geënt. Hoe kunnen de Methodisten iets anders voortbrengen dan een Methodistenkind? Hoe kan welke denominatie ook iets anders voortbrengen dan een denominatiekind?

⁹⁷ Maar als die boom ooit een originele tak voortbrengt, zal het sinaasappels voortbrengen.

En als God dan ooit iets in de Gemeente doet, zal het weer origineel terug met het Woord zijn. Juist. Het moet wel, want het Leven is in de Boom en het draagt Zijn eigen soort.

⁹⁸ Nu, als we erachter komen, nu, er is die grote kerk die door de tijdperken heen is gegaan, zijn vrucht dragend. En naarmate de ledematen stoppen, snoeien ze die eraf. In Johannes 15, snoeide nooit de Wijnstok eruit, nu. Hij haalde de takken eraf, sneed die eraf omdat ze geen vrucht droegen. En—en wij . . .

⁹⁹ Jezus wil vrucht van, voor Zichzelf. Zijn Vrouw moet het soort kinderen voortbrengen wat Hij is.

Dan, als het geen kinderen voortbrengt, Bruidskinderen, Woordkinderen, dan is het een denominatiekind. Dan, haar eerste liefde, voor de wereld en denominatie, is ze daarnaar teruggegaan. En het kan geen echte, ware, wedergeboren Christen voortbrengen omdat daar niets is om het voort te brengen.

¹⁰⁰ Net als wanneer u een citroentak neemt en die erin steekt, zal het een citroen voortbrengen, maar het kan geen sinaasappel voortbrengen, omdat die er vanaf het begin niet was. Maar het was verordineerd in den beginne, voorkennis van God, voorbestemd en geboren, het moet een sinaasappel voortbrengen. Het kan niets anders voortbrengen.

¹⁰¹ Zo is het met de Gemeente van de levende God, wanneer het uur komt. Iedereen . . . Laat God iets beginnen te doen: ieder heeft de bal gepakt en ermee vandoor. Zie? Het is altijd zo geweest.

Ik las hier in de geschiedenis van Maarten Luther niet lang geleden. Er stond: “De . . . Het was niet zo moeilijk te geloven dat Maarten Luther tegen de Katholieke kerk kon protesteren en ermee weg kon komen. Maar,” zei, “het bijzondere was dat hij zijn hoofd boven al het fanatisme kon houden dat zijn opwekking volgde, en nog steeds recht op zijn rechtvaardiging blijven.” Zie? Gewoon alles, imitaties en alles wat hem volgde.

¹⁰² Kijk naar mevrouw Semple McPherson, Aimee Semple McPherson, die deze tempel hier had. Elke vrouwelijke prediker had die vleugels en hield de Bijbel op dezelfde manier, gewoon—gewoon vleselijke imitaties!

Ze kunnen niet origineel zijn. Ze kunnen de kerken dat niet zijn. Laat de ene kerk het een of ander in de stad krijgen, de andere kerk kan er niet tegen. Zij krijgen het ook. Zie? Ze zijn niet origineel meer.

Gods Woord is origineel. Het is het Woord en het moet voortbrengen naar Zijn aard, Zijn aard, op Zijn tijd; uitverkoren, voorbestemd door de Vader, God.

¹⁰³ Nu, hoe komen we in deze Gemeente? “Door één Geest zijn wij allen in dit ene Lichaam gedoopt, Lichaam van Christus,” wat de Bruid is, het Woord. “Daarin gedoopt door de Heilige Geest.”

¹⁰⁴ Nu, laten we eens opmerken of we in het laatste tijdperk zijn of niet. Nu vinden we, als we terugslaan in Genesis, ongeveer het, o, ongeveer het 5e hoofdstuk, u kunt ook naar Lucas gaan en het te weten komen, dat Henoch de zevende was van Noach. Henoch.

Daar komt het op het zaad van de slang. Want als Kaïn Abels zoon was, dan was hij de achtste. Zie? Maar nergens in de Bijbel stond er dat Kaïn Abels zoon was . . . of Kaïn—of Kaïn Adams

zoon was. Omdat de Bijbel zei “dat hij van die boze was.” En Adam was niet de boze. Zie? “Hij was van de boze.”

¹⁰⁵ Nu vinden we hier dat Henoeh de zevende vanaf Noach was, wat een type was van de gemeentetijdperken. Nu, al de andere zes mannen voor hem stierven, maar Henoeh voer ten hemel. Henoeh werd opgenomen, de zevende, wat laat zien dat het het zevende gemeentetijdperk is wat de opname krijgt. Nu, er bestaat geen twijfel dat we in het zevende gemeentetijdperk zijn. We weten dat allemaal.

¹⁰⁶ Nu, het is het zevende gemeentetijdperk wat de opname krijgt. Alle andere zes stierven. Maar Henoeh werd ten hemel gevoerd, want: “Hij werd niet gevonden. God nam hem.” Maar Henoeh, opgenomen, was een type van al de rest van hen die stierven. Maar de—de eindtijd-Bruid zal worden geroepen uit de. . .de opname, zonder dood, zal worden geroepen uit het zevende gemeentetijdperk, waarvan wij nu getuigenis afleggen van dat tijdperk. O! Laten we er nu eens heel diep induiken. Zie?

¹⁰⁷ Nu, hier, eveneens een type van de zeven gemeentetijdperken, waar in Openbaring 10:7, dat het grote geheimenis van het Boek zou worden ontvouwd door de Boodschap van de zevende engel.

¹⁰⁸ Nu, er is altijd een Boodschapper boven, en een boodschapper op aarde. Het Engelse woord *engel* betekent “een boodschapper.” En in de Boodschap van de zevende engel, terwijl hij zijn verkondiging deed, zijn bediening, “toen hij dan begon zijn bediening uit te bazuinen,” niet toen hij begon.

Jezus, toen Hij begon, Hij de zieken en aangevochtenen begon te genezen. “O, die grote Rabbi! Hij is een profeet.” Iedereen wilde Hem in zijn kerk.

Maar toen Hij Zich op een dag neer ging zitten en zei: “Ik en Mijn Vader zijn Eén,” dat was anders. Dat was anders. “En tenzij u het vlees van de Zoon des mensen eet en Zijn bloed drinkt, hebt u geen leven in u.”

“Nou, hij is een vampier!” Zie? Zie? Dat was anders.

Hij legde het niet uit. Ze hadden de manifestatie al gezien, de betuiging van het Woord van God voor Zijn tijd, werkelijkheid gemaakt, en aan hen bewezen, dat Hij die Boodschapper van dat tijdperk was. En Hij hoefde niets uit te leggen.

¹⁰⁹ Die discipelen waren misschien niet in staat om het uit te leggen. Maar ze geloofden het of ze het nu konden uitleggen of niet. Ze zaten stil en geloofden het. Hoe konden zij weten of ze Zijn vlees zouden eten en Zijn bloed zouden drinken? Wel, het was onmogelijk voor hen om het te doen. Maar ze geloofden het, omdat ze voorbeschikt waren. Jezus zei dat Hij “hen uitverkoren had voor de grondlegging van de wereld.” Zie? Ze geloofden het. Of ze het nu konden uitleggen of niet, ze geloofden het toch.

¹¹⁰ Nu, let op; nu, in het zevende gemeentetijdperk: “Wanneer de zevende engel begint te bazuinen, zouden de geheimenissen van God daar bekend worden gemaakt,” de Zegels.

Dat de hervormers, dat... hadden ze tijd gehad. Luther leefde niet lang genoeg, Wesley ook niet. De tijdperken leefden niet lang genoeg, die hervormers. Ze hadden hun boodschap van die dag en de mensen pakten het en maakten er denominaties van. En wat is het?

¹¹¹ U kunt de natuur nooit overtreffen. De natuur getuigt altijd. God loopt in continuïteit, met de natuur. Het moet het.

Zoals de zon. De zon komt op in de ochtend, het is een kleine baby die geboren wordt. Het is zwak, geeft niet veel warmte. Tien uur, het komt van de middelbare school af. Midden op de dag, begint het te leven. Drie uur in de middag, het begint oud te worden. Vijf uur, is het stervende. Weer oud en zwak, gaat terug naar het graf. Is dat het einde? Het komt de volgende morgen opnieuw op. Zie?

¹¹² Kijk naar de bomen, hoe ze hun bladeren doen uitspruiten, alles wat zij doen. Nu, we zien dat de bladeren van de boom vallen, teruggaan. Wat? Het leven gaat naar beneden de wortel van de boom in. Is dat het einde ervan? Komt de volgende lente terug, met nieuw leven.

¹¹³ Nu, let op de kerken hoe het hetzelfde heeft gedaan tijdens de Reformatie. Het kwam op. Die tarwekorrel viel in de grond en stierf onder de vervolging van de donkere middeleeuwen. Het ging de grond in. Het moest sterven. Ieder mens die geestelijk is kan dat zien. Dat tenzij dat zaad sterft en verrot, blijft het alleen. En het moest in de grond gaan, tijdens de donkere middeleeuwen. Het lag daar, verrotte. En kwam voort als twee kleine sprietjes van de Lutherse kerk. Uit de Lutherse kerk kwamen meer sprietjes voort, Zwingli enzovoort. Van daaruit kwam het omhoog in de aar, wat John Wesley was, het grote zendingstijdperk. Het viel terug. Daaruit kwam dat misleidende tijdperk, dat Pinkstertijdperk. Die graankorrel, die... .

¹¹⁴ Heeft iemand hier ooit tarwe verbouwt? Kijk naar die tarwe, wanneer u ernaar kijkt. Als u erheen gaat en zegt: “Ik heb tarwe.” Het ziet eruit alsof u daar tarwe heeft. Open het van heel dichtbij en kijk. U heeft helemaal geen tarwe. U heeft een kafje. Heeft Jezus ons daar niet voor gewaarschuwd in Mattheüs 24:22... vier-? “In de laatste dagen, dat de twee geesten zo dicht bij elkaar zouden zijn, dat het de uitverkoren tarwe zelfs zou misleiden, indien het mogelijk was.” Zie? Let nu op. Het is een drager.

¹¹⁵ Nu, het Leven dat door Luther opkwam was wat Wesley vormde. Het Leven dat uit Wesley kwam is wat Pinksteren vormde. Het Leven dat uit Pinksteren komt, vormt de tarwe. Maar zij zijn dragers. Zie? Het werkelijke Leven gaat daar door. De Boodschap gaat erdoor, maar het is op weg omhoog in de

tarwe. Dat is de reden dat de tarwe opkwam en de hele zaak in de opname brengt, hierboven in de top. De Bruid zelf komt eruit, van elk tijdperk. Maar de denominatiestengel sterft, verdroogt, en sterft. Heeft u opgemerkt, deze laatste dagen, hoe het nu begonnen is om terug te trekken? Wanneer die tarwe begint te groeien, dan begint het—het kaf zich ervan weg te gaan.

¹¹⁶ Kijk achter in die kleine tarwe wanneer u ernaar kijkt. Trek het zo open en kijk erin, en zie. U heeft daar een klein knopje tarwe achterin. U zou een dertigmaal vergrotende microscoop moeten hebben om erin te kijken om dat kleine tarweknopje daar achterin te zien. Zie?

Het zit daar helemaal achterin, maar het begint te groeien. Nu, dat kaf moet daar zijn om dat te beschutten, om het een kans te geven eruit te komen. Maar dan wanneer het begint te groeien en de Boodschap begint te verspreiden, dan trekt het kaf ervan weg. En het Leven gaat regelrecht vanuit dat kaf rechtstreeks het tarwe in. Gaat verder! Zo is het in elk tijdperk gegaan. Het is gewoon—het kan de natuur gewoon niet overtreffen. Het is . . . Dat is Gods continuïteit, de wijze waarop Hij dingen doet.

¹¹⁷ En nu, dat is het tijdperk waarin we leven, op dit moment, het zevende gemeentetijdperk. Nu, het zal allemaal gemanifesteerd worden in de tarwekorrel aan het einde, nog een kwam terug. Nu, als u Lucas neemt, het 17e hoofdstuk en het 30e vers, Hij zei: “Zoals het was in de dagen van Sodom, zo zal het zijn in het komen van de Zoon des mensen, wanneer de Zoon des mensen Zichzelf begint te openbaren.” Wat is *openbaren*? Maakt Zijn openbaring van wat Hij is in deze dag. Aan de mensen uit geopenbaart, het Woord dat voor de dag bekend is gemaakt. Aan de mensen geopenbaard door de manifestatie van Heilige Geest makend dat die Jezus onder ons leeft. En vergeet niet dat Hij daar werd vertegenwoordigd in een mens. Een mens! Hij zei: “Zoals het was. . .” Nu, Hij las dezelfde Bijbel die wij lezen, Genesis. Nu, we merken daar in dat hoofdstuk van Genesis, toen Jezus erover sprak.

¹¹⁸ We vinden daar, dat, daarin, met Zijn rug naar die tent gekeerd, en Sara in de tent. Hij zei, Hij stelde een vraag. En ze geloofde niet dat wat er zou gaan gebeuren, kon gebeuren. Hij zei: “Nu, Abraham, Ik zal u bezoeken overeenkomstig de tijd des levens.” Zie? En Sara, in de tent, lachte erom. Hij zei: “Waarom lachte Sara, in de tent, zeggende: ‘Hoe kunnen deze dingen zijn?’”

¹¹⁹ Jezus beloofde. En dat was Hij. Abraham noemde Hem: “Elohim,” de Almachtige. Dat was Hij. Nu, de Bijbel voorspelt dat het in de laatste dagen weer zal terugkeren. Jezus zei dat. “En wanneer u deze dingen ziet beginnen te geschieden,” onthoud dan, wanneer dit begint plaats te vinden, op die manier, dan, “dat u weet dat de tijd vlak voor de deur staat.”

¹²⁰ Kijk naar de wereld zelf. Kijk naar de wereld, Sodom, als er ooit een Sodom was. Kijk naar de mensen bedorven in zo'n verdorvenheid. Hun verstand is verdraaid. Ze weten niet wat algemeen fatsoen is. Kijk naar de wettelozen. . . [Lege plek op band—Red.] . . seksuelen en alles.

En kijk naar onze vrouwen, wat een waanzinnige toestand het teweeggebracht heeft. Kijk wat een uitbarsting van onfatsoenlijkheid en immoraliteit onder onze vrouwen. En niet alleen onze . . .

U zegt: "Dat zijn Methodisten." Dat zijn ook Pinkstergelovigen. Het is de hele zaak.

¹²¹ Kijk naar onze mannen. Ze hangen, in plaats van het Woord van God, in een of andere kleine traditie van een denominatie. Daar hangen ze aan, in plaats van eruit te komen wanneer ze God Zichzelf volkomen bekend zien maken. De reden is dat ze blind zijn. Ze kunnen het niet zien. Ze zullen het ook nooit zien.

Let nu op wat hier gebeurt, terwijl we ons haasten.

Ik denk dat die dame wil dat we weggaan. Ik zag haar iets met haar hand gebaren over dat ze wil dat we weggaan, dus we kunnen maar beter opschieten.

¹²² Dus let nu op, Henoch, het type van de Gemeente. Hier wordt hij ook getypeerd in het zevende gemeentetijdperk. Kunt u zich dat voorstellen? Het zevende gemeentetijdperk! Let op. "Bij het bazuinen van . . ."

¹²³ Hoevelen geloven er dat er zeven boodschappers zijn geweest, voor de zeven gem- . . . ? O, we geloven het allen, als we de Bijbel geloven. Als we de Bijbel niet geloven, wel, dan geloven we het natuurlijk niet. Maar er waren er.

¹²⁴ Nu leven we in het zevende gemeentetijdperk. En wanneer de Bijbel zei dat dit zevende gemeentetijdperk: "Wanneer de boodschapper van het zevende gemeentetijdperk zijn Boodschap begint te bazuinen, dat de geheimenissen van al de dingen die door de tijd heen verdraaid werden, in die tijd geopenbaard zouden worden." Hier zien we het, de Zoon des mensen die onder Zijn volk komt en precies dat doet, Zijn Boodschap bevestigt zoals Hij zei dat Hij zou doen. Hier vinden we het, in dit laatste tijdperk.

¹²⁵ Nu, en de zeven waken, zoals de zeven waken, toen hij kwam, hij kwam niet tijdens de eerste wake, tweede, derde, vierde, maar kwam tijdens de zevende wake. Dat was Henoch, de zevende, die werd opgenomen. En Noach die een type was van het overblijfsel der Joden, moet worden overgebracht. Nu, in de Bijbelse tijden, sprekend over de waken. En nachten waren niet verdeeld in uren in de Bijbelse tijd.

¹²⁶ Luister nu goed. Want ik zal nu opschieten, want ze willen de ruimte. Nee. De Bijbel was niet verdeeld of—of . . .

¹²⁷ De nacht was niet verdeeld in uren in de Bijbelse tijd. Het was verdeeld in waken. Er waren drie waken. Nu, de eerste wake begon om, van negen tot twaalf. De tweede wake begon van twaalf tot drie. En de derde wake van de nacht werd gerekend van drie tot zes. Nu hebben we drie, drie drieën, wat een negen is, onvolmaakt getal. Dan komen we terug bij de zeven voor de opname, die plaats zal vinden, geloof ik, tussen zes en zeven uur . . . of zes en negen uur, op een morgen. “Want de bazuin des Heren zal klinken.”

Op die heldere en wolkeloze morgen wanneer
de doden in Christus zullen opstaan,
En de heerlijkheid van Zijn opstanding zullen
delen;
Wanneer Zijn uitverkorenen zich verzamelen
in hun huizen voorbij de hemel,
Als de oproep ginds zal klinken, zal ik daar
zijn.

¹²⁸ Het woord *opname* in de Bijbel wordt zelfs helemaal niet gebruikt. We hebben het woord daar gewoon neergezet. De Bijbel zegt: “opgenomen; opgenomen worden.” We lezen hier in II Thessalonicenzen . . . Of I Thessalonicenzen is het, de orde van deze grote opname die zal plaatsvinden in de laatste dagen. Luister hier naar dit. We zullen hier beginnen met het 13e vers:

. . . Ik wil niet, broeders, dat u . . . onwetend bent, ten aanzien van degenen die ontslapen zijn, opdat u niet bedroefd bent zoals ook de anderen, die geen hoop hebben.

Want als wij geloven dat Christus gestorven en opgestaan is, zal . . . God op dezelfde wijze hen die in Jezus ontslapen zijn, terugbrengen met Hem.

Want wij zeggen dit u met het woord des Heren, dat wij die levend zullen overblijven tot de komst des Heren, niet zullen voorkomen . . . (Dat woord voorkomen betekent “verhinderen.”) . . . degenen die ontslapen zijn.

Want de Here Zelf zal neerdalen . . .

Luister nu goed:

. . . de Here Zelf zal neerdalen uit de hemelen met een geroep, en met de stem van de aartsengel en . . . de bazuin van God, en de doden die in Christus zijn, zullen eerst opstaan; . . .

¹²⁹ Nu, ik wil dat u opmerkt, een groot iets dat hier nu plaatsvindt. Mis dit niet. Zie? Nu, let op. Het Woord zegt hier, in II Thessalonicenzen, dat er drie dingen zijn. Let op. Van het 13e tot het 16e vers zijn er drie dingen die moeten gebeuren voordat de Here Zelf verschijnt. Snel nu, zodat we kunnen sluiten. Zie?

Het eerste wat er gebeurt . . . Let op: een geroep, een stem, een bazuin. Laten we het nu lezen en kijken of dat klopt. Zie?

Want de Here Zelf (16e vers) zal neerdalen uit de hemel met een geroep, en met de stem van de aartsengel en . . . de bazuin van God, . . .

¹³⁰ Drie dingen gebeuren er: Een stem . . . Een geroep, een stem, een bazuin, moeten gebeuren voordat Jezus verschijnt. Nu, een geroep . . . Jezus doet ze alle drie wanneer Hij—Hij—Hij—Hij neerdaalt.

Een geroep, wat is het geroep? Het is de Boodschap, die eerst voortgaat, het levende Brood des Levens dat de Bruid voortbrengt.

¹³¹ Nu, God heeft een manier om dingen te doen. En Hij verandert nooit Zijn beleid. Hij verandert nooit Zijn be- . . . Hij is de onveranderlijke God. In Amos 3:7 zei Hij dat Hij niets op aarde zou doen tenzij Hij het eerst openbaarde aan Zijn dienstknechten de profeten. En net zo zeker als Hij het beloofd heeft, zal Hij het doen.

¹³² Nu, we zijn door de gemeentetijdperken gekomen. Maar ons is beloofd in de laatste dagen volgens Maleachi 4 dat er weer een terugkeer zou zijn, een profeet in het land. Dat is juist. Let op zijn aard, hoe hij zou zijn. Hij is altijd . . .

God gebruikt die geest vijf keer: één keer in Elia, in Elisa, in Johannes de Doper; de Gemeente eruit te roepen; en het overblijfsel van de Joden. *Vijf* keer, “genade,” J-e-z-u-s, g-e-l-o-o-f en het is het getal van genade. Zie? Goed.

¹³³ Onthoud nu, de Boodschap is beloofd. En wanneer al deze geheimenissen zo door elkaar gehaald zijn door een stel kerkelijken, zal er een—een profeet rechtstreeks van God voor nodig zijn om het te openbaren. En dat is precies wat Hij beloofd heeft te doen. Zie?

¹³⁴ Nu onthoud: “Het Woord van de Here komt tot de profeet,” niet de theoloog. De profeet, hij is een weerkaatser van Gods Woord. Hij kan niets zeggen; hij kan zijn eigen gedachten niet uitspreken. Hij kan alleen uitspreken wat God openbaart. Zelfs bij de profeet Bileam, toen hij geprobeerd had om verkocht, zijn recht te verkopen; hij zei: “Hoe kan welke profeet ook iets anders zeggen dan wat God hem in zijn mond legt?” Het is iets wat God doet en dat u niets anders kunt zeggen. En u bent zo geboren. Niet meer dan dat u kon . . .

¹³⁵ Als u kon zeggen: “Ik—ik—ik kan mijn ogen niet opendoen,” terwijl u kijkt. Zie? Dat kunt u niet. U kunt uw hand niet uitsteken terwijl u dat wel kunt. Zie? U kunt geen hond zijn als u een mens bent. Zie? U bent gewoon zo gemaakt.

En God heeft altijd ook, in de tijdperken, door Jesaja, Jeremia, en al de, Elia, in de voorbijgegane tijdperken. Wanneer

de kerkelijke groep alles door de war had gehaald, zou Hij een profeet zenden; hem uit nergens doen opstaan. Hij behoorde tot geen van hun situaties, en Zijn Woord spreken. Van het toneel geroepen en weg, gewoon ruige mannen van de Waarheid, van God. En het is altijd, de manier waarop u hem kon herkennen. Hij zei: “Indien er iemand onder u is die geestelijk is of een profeet. . .”

¹³⁶ Nu, profeten. Er bestaat zoiets als “gave van profetie” in de Gemeente, maar een profeet is voorbestemd en voorverordineerd voor het uur. Zie? Jazeker. Nu, als een profetie uitgaat, moeten twee of drie zitten en oordelen of dat juist is of niet voordat de gemeente het kan ontvangen.

¹³⁷ Maar er zat niemand voor een profeet, want hij was—hij was absoluut het Woord van God. Hij was dat Woord in zijn tijd. U zag God weerspiegeld. Nu, God heeft beloofd om ons dat opnieuw te sturen in de laatste dagen om de Bruid uit die kerkelijke puinhoop te halen, op de enige manier waarop het gedaan kan worden.

¹³⁸ Het zal nooit gedaan worden; de kerk kan Christus niet ontvangen. Wij, de Pinkstergemeente, wij kunnen deze Boodschap niet voortdragen in de toestand waarin de kerk zich nu bevindt. Hoe zullen we de eindtijd volbrengen in de toestand waarin ze zich vandaag bevinden, wanneer ieder tegen de ander is en al het andere, en kerkelijk? O, genade! Het is een puinhoop. Het is in denominaties gegaan. En elke keer. . . Ik vraag het iedere geschiedkundige om—om—om het tegendeel te zeggen. Elke keer dat een boodschap uitging op de aarde, en toen ze het organiseerden, stierf het daar gelijk. En Pinksteren deed hetzelfde als zij allen, het Pinksteren dat eruit kwam.

¹³⁹ U Assemblies of God, toen uw voorvaderen en moeders destijds uit die organisaties kwamen in de oude Algemene Raad, juichten en God loofden, en tegen die dingen spraken. En u keerde “als een hond naar zijn braaksel en een varken naar zijn modderpoel” en deed hetzelfde wat zij deden. En nu zo kerkelijk dat u uw binnenste van medeleven hebt toegesloten. En je moet een lidmaatschapskaart hebben voor je zelfs maar met jullie om kunt gaan, zowat.

¹⁴⁰ U Eenheid, God heeft u zo’n boodschap gegeven en in plaats van dat u gewoon doorging en zich gewoon nederig hield en door te gaan, moest u loslaten en uw groep organiseren. En waar bent u allen terechtgekomen? In dezelfde pot. Dat is het precies.

En Gods Geest gaat verder. “Ik de Here heb het gepland. Ik zal het water geven, dag en nacht. Zodat niemand. . .” Hij heeft deze dingen voorbestemd om er te zijn, en Hij moet dit zenden.

¹⁴¹ Het eerste wat komt, als Hij uit de hemel begint neer te dalen, is er een geroep. Wat is het? Het is een Boodschap, om de mensen samen te brengen. Een Boodschap komt eerst voort.

Nu, tijd om de lampen op orde te brengen: “Sta op en breng uw lampen op orde.” Welke wacht was dat? De zevende, niet de zesde. De zevende: “Zie, de Bruidegom komt. Sta op en snuit uw lampen.” En dat deden ze. Sommigen van hen ontdekten dat ze zelfs helemaal geen olie hadden, in hun lamp. Zie? Maar het is tijd om de lampen te snuiten.

Het is Maleachi 4 tijd. Wat Hij beloof- . . . Het is Lucas 17. Het is—het is Jesa- . . . Al die profetieën die, die volkomen op orde kunnen staan voor deze dag, in de Schrift, we zien het daar precies leven. Er is geen. . .

¹⁴² Zien deze dingen gebeuren, mijn geliefde broeder, zuster. Wanneer God in de hemel weet dat ik op dit podium zou kunnen sterven op ditzelfde ogenblik. U—u zou gewoon een tijdje rond moeten lopen. Het is gewoon. . . Het is overweldigend, als u God uit de hemel ziet komen, voor groepen mensen staan en daar staan, Zichzelf aantonend net zoals Hij het altijd deed. En dat is de Waarheid en deze Bijbel open. Zie? Juist. We zijn er.

¹⁴³ En het denominatiesysteem is dood. Het is afgelopen. Het zal nooit meer herrijzen. Het zal verbrand worden. Dat is wat u doet met het kaf op het veld. Vlucht ervan weg. Ga in Christus. Zeg niet: “Ik behoor tot de Methodisten. Ik behoor tot de Baptisten. Ik behoor tot Pinksteren.” Ga in Christus.

En als u in Christus bent, staat er hier geen Woord in geschreven dan dat u het moet geloven. Het kan me niet schelen wat iemand anders zegt. En dan maakt God dat die zaak gemanifesteerd wordt. Want u, wanneer Hij de Geest op het Woord uitgiet, wat gebeurt er? Net zoals water op welk ander zaad ook gieten. Het zal leven, en het zal voortbrengen naar Zijn aard.

¹⁴⁴ U zegt: “Ik heb de doop, de Heilige Geest gekregen.” Dat betekent niet dat u gered bent, bij lange na niet.

¹⁴⁵ Kijk eens hier. U bent een drievoudig wezen. U bent. . . Binnenin *deze* kleine makker hier zit de ziel, vervolgens is de geest en vervolgens het lichaam. Nu, u heeft vijf zintuigen in dit lichaam om contact te maken met uw aardse thuis. Zij maken geen contact, de anderen niet. U heeft vijf zintuigen van de geest *hier*: liefde en geweten enzovoort, daarvan. Maar *hierbinnen* is waar *u* leeft. Dat is wat u bent.

¹⁴⁶ Zei Jezus niet: “De regen valt op de rechtvaardige en de onrechtvaardige?” Zet een onkruid hierbuiten en een tarweplant daarbuiten en giet water op ze en houd ze onder bemesting en dergelijke, zullen ze dan niet allebei leven van hetzelfde water? Zeker. Wel, wat is het? Een ervan zal onkruid voortbrengen want meer is hij niet. Het onkruid zal zijn handen opheffen en net zo juichen als de tarwe.

¹⁴⁷ Zegt de Bijbel niet: “In de laatste dagen dat er valse Christussen zullen komen?” Niet “valse Jezus” nu. “Valse

Christussen,” gezalfden; vals gezalfden voor het Woord; denominationeel gezalfden, maar niet voor het Woord.

Want het Woord zal van Zichzelf getuigenis afleggen. Het heeft niets anders nodig; het zal van Zichzelf getuigenis afleggen.

“En er zullen valse gezalfden komen.” U heeft mijn band daarover. En die gezal- . . .

O, als u een van hen zou roepen en zeggen: “O, u, bent u een Jezus?”

“O, zeker niet.” Daar zouden ze niet voor staan.

¹⁴⁸ Maar wanneer het komt tot een “O, glorie! Ik heb de zalving!” En het is de waarachtige zalving. Vergeet niet dat Kajafas het ook had en profeteerde. Zo had ook Bileam het, en profeteerde.

Maar dat heeft niets met *hier* binnenin te maken. Tenzij dat Gods zaad was, Zijn gen van den beginne, voorbestemd, is het met u gedaan. Het kan me niet schelen hoeveel u jubelt, met tongen spreekt, rent, juicht. Dat heeft er niets mee te maken.

Een onkruid kan net zo goed meetellen als de rest. Ik heb heidenen zien opstaan en jubelen en in tongen zien spreken en—en bloed drinken uit een menselijke schedel en de duivel aanroepen. Zie? Dus u hoeft niet. . . Al die sensaties en dergelijke, vergeet het maar.

Het is uw hart in dat Woord, en dat is Christus. Breng het daarbinnen en let erop hoe het Zichzelf bekendmaakt net als het zich opent zoals elk ander zaad en Zich toont voor de tijd waarin het leeft.

¹⁴⁹ Luther kon niets anders brengen dan sprieten. Deze anderen konden deze andere dingen brengen. We zijn nu in het tarwetijdperk.

Lutheranen, waarachtige Lutheranen moesten waarachtig Luther voortbrengen. Waarachtig Pinksteren moest waarachtig Pinksteren voortbrengen. Dat is alles. Maar we zijn dat tijdperk gepasseerd en gaan verder.

¹⁵⁰ Weet u dat de Katholieke kerk als Pinkster begon? En als de Pinkstergemeente tweeduizend jaar zou standhouden, zou het er slechter aan toe zijn dan de Katholieke nu is. Jawel. Ik zeg dat tegen mijn broeders, mijn zusters, die ik liefheb. En God weet dat. Maar bedenk vrienden, ik moet u daarginds bij het Oordeel ontmoeten. En dat duurt misschien niet al te lang. Ik moet getuigenis afleggen van wat de Waarheid is.

¹⁵¹ Toen ik met u de samenkomsten in ging en voor de zieken bad, was het allemaal prima. Maar toen ik met een Boodschap kwam! Als er een Boodschap uitgaat, is het een ware Boodschap. . .

Als het de ware, echte wonderen van God zijn en in die organisatie blijft hangen, dan weet u dat het niet van God is, want die zaak heeft zich al geopenbaard.

Jezus ging uit en genas de zieken om de blik van de mensen te vangen, daarna Zijn Boodschap. Dat klopt.

Het moet iets hebben dat God gaat introduceren. Hij is gewoon...Goddelijke genezing, Zijn wonderen zoals dat, trekken gewoon het aanzien van de mensen. De kern ervan is de Boodschap. Daar is wat het is, wat *hier* vanuit komt. Hij probeert de gunst van de mensen te krijgen zodat ze zullen zitten om naar Hem te luisteren, zie, want er zijn er daarbinnen sommigen die bestemd zijn tot Leven.

Een deel van het graan, tarwe, viel op de grond en de vogels pikten het op. En anderen vielen tussen de doornen. En sommigen waren, vielen op toebereide grond, vooraf toebereide grond, en brachten voort.

¹⁵² Nu, het eerste is het klinken. Het eerste is een bazuin, en een...of een stem...Een geroep, en dan een stem, en dan een bazuin.

Geroep: een boodschapper die de mensen gereedmaakt.

Het tweede is een stem, van de opstanding: dezelfde stem die, een luide stem, in Johannes 11:38-44, die Lazarus uit het graf riep.

Die de Bruid samenbrengt; en dan de opstanding van de doden, zie; om ermee te worden opgenomen. Let nu op, de drie dingen die plaatsvinden. Het volgende is wat? Was een bazuin. Een stem...Een geroep; een stem; een bazuin.

¹⁵³ Nu, het derde is een bazuin, wat altijd, op het Feest der Bazuinen, de mensen naar het feest oproept. En dat zal het Bruiloftsmaal zijn, de Maaltijd van het Lam met de Bruid, in de lucht. Zie?

¹⁵⁴ Het eerste wat voortkomt, is Zijn Boodschap, het bijeenroepen van de Bruid. Het volgende is een opstanding van de slapende Bruid; de—degenen die gestorven zijn in de andere tijdperken, ze worden samen opgenomen. En de bazuin, het Feest, in de hemelen, in de lucht. Wel, dat is wat er plaatsvindt, vrienden.

¹⁵⁵ We zijn daar nu gereed. Het enige, de Gemeente die eruit komt, moet voor de Zoon liggen om te rijpen.

De grote oogstmachine zal na een poosje langskomen. De tarwe zal worden verbrand, de stengels, de stengels, maar het koren zal in Zijn schuur worden verzameld. Zie?

¹⁵⁶ U bent geen blinde mensen. U bent—u bent verstandige mensen.

En als ik hier stond en die dingen zou zeggen uit vooroordeel? Ik zeg het omdat het Leven is, omdat ik verantwoordelijk ben tegenover God om het te zeggen. En ik moet het zeggen. En mijn Boodschap. . . Heel de tijd daar vroeger wetende, onder genezing en zo, was alleen om de aandacht van de mensen te trekken, wetend dat de Boodschap komen zou. En hier is het. En die Zeven Zegels gingen open, die geheimenissen, en die dingen tonend, is wat er gebeurd is. Ik wist het niet.

¹⁵⁷ Maar er zijn hier mannen die hier nu staan die vlak bij mij stonden. Toen u mij allemaal die preek hebt horen preken: *Heren, Hoe Laat Is Het?* Die morgen, precies waar het zei dat het zou zijn, stonden er zeven engelen daar vanuit de hemel. En toen ze omhooggingen en de wervelwind hen omhoog nam, wij er stonden te kijken toen ze weggingen, nam de wetenschap er de foto van, door het hele land tot ginds in Mexico.

¹⁵⁸ En daar, toen ik op een dag stond te kijken toen ik over deze *Zeven Gemeentetijdperken* begon te prediken; en ik belde Jack Moore op, een groot theoloog, ik zei: “Jack, Wie is deze Persoon die daar staat? ‘Er is er Eén als de Zoon des mensen die daar staat, haar zo wit als wol.’” Ik zei: “Hij was een jonge Man, hoe kon Hij haar hebben zo wit als wol?”

¹⁵⁹ Hij zei: “Broeder Branham, dat was Zijn verheerlijkte lichaam.” Dat kon me niet overtuigen.

Maar toen ik in de kamer ging en begon te bidden, liet Hij me weten wat het was. Zie?

¹⁶⁰ Ik heb altijd gepredikt dat Hij Godheid was, niet slechts een man. Hij was God, gemanifesteerd in het vlees: God, de eigenschap van God, van liefde; de grote eigenschappen die neerkwamen, getoond werden hier op aarde, van God. Jezus was Gods liefde, welk een lichaam bouwde waarin Jehova Zelf woonde. Hij was de volheid van de Godheid lichamelijk. Wat God was, manifesteerde Hij door dat lichaam. Dat lichaam moest sterven zodat Hij de Bruid kon wassen met Zijn—met Zijn—met Zijn Bloed.

¹⁶¹ En let op, niet alleen is de Bruid gewassen, vergeven, maar ze is gerechtvaardigd. Zie? Heeft u het woord *gerechtvaardigd* ooit opgezocht om te zien wat het betekent?

Nu, bijvoorbeeld, als broeder Green hoorde dat ik gedronken had, dat ik slechte dingen had gedaan, vervolgens kwam hij erachter dat ik het niet had gedaan, vervolgens zou hij komen zeggen: “Ik vergeef u, broeder Branham.”

¹⁶² “U vergeeft mij? Ik heb het nooit gedaan. Waarvoor vergeeft u mij?” Zie? Maar als ik schuldig ben, dan kan ik vergeven worden, maar ik ben nog steeds niet rechtvaardig, omdat ik het gedaan heb.

Maar het woord *gerechtvaardigd* betekent: “alsof u het helemaal nooit gedaan heeft.” Gerechtvaardigd! En dan reinigt het Bloed van Jezus Christus ons zo van zonden tot het in het Boek van Gods vergetelheid wordt gezet. Hij is de Enige die het kan doen.

¹⁶³ Wij kunnen niet; we kunnen vergeven maar niet vergeten. Ik zou u kunnen vergeven, maar ik herinner me altijd dat u die slechte dingen heeft gedaan. Dan bent u niet rechtvaardig, u bent vergeven.

Maar in de ogen van God is de Bruid gerechtvaardigd. Ze heeft het in de eerste plaats nooit gedaan. Amen. En staat daar, getrouwd met de deugdzame Zoon van God; in de eerste plaats nooit gezondigd. Waarom? Ze was voorbestemd. Ze zat hier in deze val. En nu, toen Ze de waarheid hoorde en voortgekomen was, reinigde het Bloed Haar. En ze staat daar deugdzaam. Zie? Ze heeft helemaal geen zonde aan Haar.

¹⁶⁴ Daarom roept de Boodschap de Bruid bijeen, zie, de roep.

En de bazuin . . .

Dezelfde waarmee Hij, met een luide stem schreeuwde Hij het uit met dat geroep, en stem, en wekte Lazarus. Met een luide stem riep Hij: “Lazarus, kom naar buiten.” Zie? En de stem wekt—wekt de slapende Bruid, de slapende doden.

¹⁶⁵ En de bazuin, “met de klank van het bazuin.” En wanneer dat gebeurt, roept het; altijd, een bazuin riep Israël naar het Feest van de Bazuinen. Zie? Wat het Pinksterfeest was, het grote Feest in de lucht; en het Feest van de Bazuinen. En nu, een bazuin kondigt een samenroeping aan: “Kom naar het Feest.” En nu, dat is het—de Maaltijd van het Lam in de lucht.

Nu kijk: het samenkomen, en de Bruid, het Feest van de Bazuinen, het Bruiloftsmaal. We hebben het in typen gezien. Let nu nog even op voordat we sluiten. Let op. We hebben het in typen gezien.

¹⁶⁶ Nu, als u wilt lezen in Mattheüs 18:16 staat er: “Er zijn drie die getuigenis afleggen,” zie, in de . . . in I Johannes 5:7 enzovoort. Drie is altijd een getuige. Is dat juist? Het is een bevestiging, iets dat juist is. Drie getuigen leggen . . . “In de mond van twee of drie getuigen laat elke woord vastgesteld worden.”

¹⁶⁷ Let nu op. We hebben drie getuigen gehad. Drie is een getuigenis. Nu, we hebben al drie opnames gehad in het Oude Testament. Wist u dat? Als een getuigenis. Let nu op. Henoch was er één, Elia was de andere, en Jezus was de andere.

Jezus, Die de Sluitsteen was, nu, Hij legde getuigenis af. Zie? Hij was de Sluitsteen tussen het Oude en het Nieuwe Testament, omdat Hij eerst moest sterven en daarna worden opgenomen. Hij stierf, kwam tot leven en liep hier met ons rond en werd toen opgenomen. Omdat Hij de Sluitsteen was die de twee

samenbond. Na Zijn opstanding en opname. . . Kijk. Nadat Hij dat deed en bewees dat het Oude Testament daar. We weten allemaal dat Henoch ten hemel voer. We weten dat Elia werd opgenomen door een wervelwind, is dat juist, in een wagen van vuur. En Jezus stierf, begraven, stond op en leefde hier op aarde en werd toen opgenomen, de Sluitsteen. Daar zijn er drie om getuigenis af te leggen. Is dat juist?

¹⁶⁸ Nu, er is één opname die al geweest is. Weet u dat? Dat, laten we kijken of we het niet snel even kunnen lezen. Laten we Mattheüs nemen, het 27e hoofdstuk. En laten we nemen ongeveer het 45e vers van Mattheüs het 27e hoofdstuk. Laten we zien of we dat niet snel even kunnen pakken en kijken of—of we hier niet even een klein stukje van kunnen pakken, wat ons zou helpen, heel vlug. 27:45 heb ik hier geloof ik opgeschreven. Laten we lezen.

Nu, van het zesde uur af kwam er duisternis over het gehele land tot het negende. . .

En omstreeks het negende uur riep Jezus met luide stem, zeggende: Eli, Eli, lama sabach- . . . ? Wat betekent: . . . mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?

Sommigen van hen die er stonden, hoorden het en zeiden: Deze man roept Elias.

En meteen snelde een van hen toe en nam een spons en doordrenkte die met zure wijn en stak hem op een rietstok en gaf het aan Hem te drinken.

De anderen zeiden: . . . laten we eens zien of Elias Hem komt redden.

Jezus, toen Hij riep . . . met een luide stem, gaf. . .

“Een luide stem.” Luide stem! Let op.

Toen Jezus, stervende, schreeuwde met een luide stem, gaf de geest.

En zie, het voorhangsel van de tempel scheurde in tweeën, van boven tot beneden; en de aarde beefde en de rotsen scheurden;

En de graven werden geopend en vele van de lichamen . . . de heiligen die ontslapen waren, werden opgewekt;

En kwamen uit de graven na Zijn opstanding en gingen de heilige stad in en verschenen aan velen.

¹⁶⁹ Eén opname is geschied.

Drie hebben er in het Oude Testament plaatsgevonden, van hen die voorbereid waren, tot wie het Woord van de Here kwam. Zie? Het Woord van de Here kwam tot Henoch. Het Woord van de Here kwam tot Elia, Zijn profeet. Zie? Het Woord van de Here was Jezus. Zie?

¹⁷⁰ Kijk in het Oude Testament, de heiligen van het Oude Testament nu, toen deze opname voor het eerst plaatsvond. Let op, vers 50. Zijn luide stem wekte de heiligen van het Oude Testament precies zoals de luide stem Jezus wekte . . . of Lazarus wekte. Zie? De luide stem wekte op.

En de tweede wordt vervuld in II Thessalonicenzen het 4e hoofdstuk. Laten we het gewoon lezen, eens lezen. We hebben het net gelezen, enige minuten geleden. Zie?

. . . ik wil niet dat u onwetend bent, broeders, ten aanzien van zij die ontslapen zijn, opdat u niet bedroefd bent zoals . . .

Dat is I Thessalonicenzen 4:12 tot 18. Dat, dat zal de tweede opname zijn. De tweede opname zal het wegnemen van de Bruid zijn.

¹⁷¹ De heiligen van het Oude Testament zijn in Zijn tegenwoordigheid gegaan, paradijs weggedaan. En de heiligen van het Oude Testament voeren op bij Zijn luide stem toen Hij schreeuwde en de geest gaf; omdat (waarom?) het Offer, de verzoening van hun zonden, waar ze op hadden gewacht, gelovend dat dat volmaakte Lam zou komen. Ze hadden het Offer geofferd, het Lam. En toen Hij stierf en de geest gaf, schreeuwde Hij met luide stem en de heiligen van het Oude Testament ontwaakten.

Let op de roep en de stem hier, hetzelfde bij Zijn Komst. Zie?

“Gaf de geest.” En toen Hij dat deed was het Offer volmaakt en het paradijs liep leeg. En de heiligen van het Oude Testament kwamen weer naar de aarde, liepen rond op aarde en gingen met Hem binnen bij Zijn opname.

¹⁷² David zei daar: “Heft op, u eeuwige poorten en verheft u.” “Hij voerde gevangenen mee, gaf gaven aan de mensen,” en de heiligen van het Oude Testament gingen met Hem naar binnen.

¹⁷³ Ze zeiden: “Wie is deze Koning der gerechtigheid?”

¹⁷⁴ “De Here der heerlijkheid, machtig in heerscharen.” Machtige heerscharen, hier komen ze binnen marcheren. “Jezus leidde de gevangenen,” en hier komt Hij met de heiligen van het Oude Testament. En gingen de nieuwe poorten daarboven binnen en zei: “Heft u op, u eeuwige poorten en verheft u; en laat de Koning der heerlijkheid binnengaan.”

De stem die van binnen kwam, zei: “Wie is de Koning der heerlijkheid?”

¹⁷⁵ “De Here, machtig in de strijd.” De poorten vlogen open. “En Jezus, een Overwinnaar, leidde de gevangenen,” hen die in Hem geloofd hadden, en tot wie het Woord was gekomen. Daar lagen de heiligen van het Oude Testament te wachten: “Hij leidde gevangenen, voer op in de hoge,” nam de heiligen van het Oude Testament en ging binnen. Daar is één opname al voorbijgegaan.

¹⁷⁶ De volgende opname die plaatsvindt, is (II Thessalonicenzen) voor de Gemeente, de Bruid, om te worden opgewekt, om te worden opgenomen in de heerlijkheid. “Wij die leven en overblijven,” dat zijn de lichamen die hier op aarde zijn achtergebleven, “zullen hen niet verhinderen of tegenhouden die ontslapen zijn. Want de bazuin van God zal eerst klinken en de doden in Christus zullen opstaan.” Zie? “En wij die leven en overblijven, zullen samen met hen opgenomen worden.”

¹⁷⁷ Onlangs stond ik op de hoek van de straat. En ik—ik stond op—ik stond op de straathoek, en keek naar de parade van Wapenstilstandsdag. En toen het voorbij kwam, door de straat ging; ik stond daar met mijn zootje, Joseph. Daar kwamen als eerste waren de oude eerste oorlog tanks die voorbijkwamen, kleine oude tanks. Daarna kwamen de grote Sherman tanks van de nieuwe oorlog en de grote kanonnen met hun mondingsvuur, een—een mondingsrem erop en zo.

Daarna kwamen de soldaten; de—de—de Gouden Ster moeders. En toen kwam er een praalwagen met de... verderop... Wel, daar kwam er een praalwagen en er voorop was een graf “voor de onbekende soldaat.” En daar stond een—een soldaat die daar stond, wacht bij het graf. Daar stond een marinier aan de andere kant en een matroos aan de andere kant. En er was een afscheiding getrokken. En aan de andere kant stond een Gouden Ster moeder. Ze had haar jongen verloren. Daar stond een jonge vrouw, met haar hoofd voorover op een tafel, huilend. Een kleine haveloze jongen die zijdelings zat en de tranen die over zijn gezicht stroomden. Hij had zijn vader verloren.

Ik dacht: “Wat een droefheid! Als ik hier sta en kijk, zie die oude, nog maar een paar van de soldaten van overgebleven; daarlangs marcherend, kreupel en oud, zo, met hun uniformen, maar ze trots vertonend omdat ze Amerikanen waren.”

Ik dacht: “O, mijn God!”

¹⁷⁸ Op een dag zal er een geschal uit de hemel komen: “En de doden in Christus zullen als eerste opstaan.” Die heiligen van het Oude Testament daarginds die wachten, zullen daar eerst uitkomen en in de opstanding gaan. We zullen er regelrecht op volgen en in de lucht gaan en deze oude sterfelijke lichamen veranderen en worden gelijk gemaakt aan Zijn eigen heerlijk lichaam. Wat een—wat een parade zal dat zijn, wanneer het een dezer dagen hemelwaarts begint te gaan, in die opname-tijd die voor ons ligt, o, trots het Bloed van Jezus Christus op hun borst tonend, de Boodschap van God in het uur waarin ze leefden. Dat is het uur waar we naar uitkijken, broeder.

¹⁷⁹ Kijk eens, even ter afsluiting nu. De tweede opstanding, alles... De eerste is voorbij. De tweede is nu op handen, zal nu op handen komen.

¹⁸⁰ Nu, de derde is de twee getuigen van Openbaring 11:11 en 12. En dit zijn degenen die terugkeren met de Geest van Christus om te getuigen tot de Joden, zoals Jozef deed tot zijn broeders. En u weet nog: “Hun dode lichamen lagen drieënhalve dag op straat. Toen kwam de geest des levens in hen en ze werden opgenomen, ten hemel gevoerd.”

Daar zijn uw drie opnamen van het Nieuwe Testament.

Drie opnamen van het Oude Testament; allemaal voorbij.

¹⁸¹ Nu zijn we gereed en wachten op de opnamen, de opname van de heiligen. Het is gesproken, en zo zal het zijn. Wanneer God iets zegt: “Alle hemelen en aarde zullen voorbijgaan, maar dat Woord zal nooit falen.”

¹⁸² Toen God daar in Genesis 1 zei, Hij zei: “Laat er licht zijn,” en het duurde misschien honderden jaren voor er licht was. Hij zei: “Laat er een palmboom zijn. Laat er een eikenboom zijn. Laat er een woestijn zijn. Laat er een berg zijn. Laat er *dit* zijn.” Hij sprak het, ziet u. En zolang het uit Zijn mond kwam, in een Woord, moet het gemanifesteerd worden. Het moet. Toen . . .

¹⁸³ Toen riep Hij op een dag Zijn volk eruit. En Hij sprak tot een man genaamd Mozes door een Vuurkolom, een Licht, Heilig, Geheiligd Vuur. En Mozes wilde niet . . . Het volk wilde Mozes niet geloven, dus zei Hij: “Breng ze naar deze berg.”

¹⁸⁴ Die ochtend was de berg helemaal vol vuur en flitsen en donderslagen, op die manier. En het volk zei: “Laat God niet spreken. Laat Mozes spreken,” zie, “opdat wij niet omkomen.”

¹⁸⁵ God zei: “Ik zal niet meer tot hen op deze wijze spreken, maar Ik zal hen een profeet doen opstaan. En Ik zal door hem spreken, en als wat hij zegt zal komen te geschieden. Dan zult u hem horen, want Ik ben—Ik ben met hem.” Nu, Hij sprak dat. Hij zei dat het zou komen te geschieden.

¹⁸⁶ Kijk naar deze profeet, Jesaja, die daar stond; een man, intelligente man, een man die goed bekend stond bij de koning omdat hij had gewoond met Uzzia. De koning, die een groot man was, probeerde eens de plaats van een prediker in te nemen en ging naar binnen, werd geslagen met melaatsheid.

En dat is wat ik de zakenlieden vertelde. Probeer nooit de plaats van een prediker in te nemen. O nee. Blijft u waar u bent. Zie? Doet u uw werk, wat God u gezegd heeft te doen. Als u een vinger bent kunt u nooit een oor zijn. Als u een oor bent zult u nooit een neus zijn, neus of oog. Zie? Blijft u in uw positie.

¹⁸⁷ U heeft die boodschap laatst gehoord in de uitzending: *Proberend God Een Dienst Te Bewijzen*. David, gezalfde koning. Heel het volk jubelde en schreeuwde dat het “in orde was.” Maar hij raadpleegde nooit Gods profeet. En een man stierf en de hele zaak werd ontsierd. Probeer niet om God een dienst te bewijzen. Wacht tot het Gods voorwaarden zijn. Laat het komen op Zijn

manier van doen. “Ik zal *deze* grote zaak beginnen. Het zal *dit* teweegbrengen.” Wees voorzichtig, broeder.

¹⁸⁸ Nu, David wist wel beter dan dat. Nathan was in het land in die tijd. Hij werd helemaal niet eens geraadpleegd. Zie? Hij raadpleegde kapiteins van honderden en duizenden. Heel het volk juichte en schreeuwde en danste. In plaats van . . . Ze hadden al de religieuze handelingen, maar het was niet in de lijn en orde van Gods Woord, en het faalde.

Al het andere wat niet in de lijn en orde van Gods Woord is, zal falen. Alleen Gods Woord zal voor altijd standhouden. “Hemelen en aarde zullen voorbijgaan, maar Mijn Woord niet.”

¹⁸⁹ Merk op, Jesaja, die intelligente jongeman die daar stond. Plotseling viel de Geest op hem. Hij kon niets anders zeggen. Hij was een profeet. Hij zei: “Zie, een maagd zal zwanger worden.” “Een Zoon is ons geboren; een Kind is geboren, een Zoon is gegeven. Zijn Naam zal worden genoemd Raadsman, Vrededorst, Machtige God, Eeuwige Vader. Het einde van . . . Zijn heerschappij zal op Zijn schouders zijn. Het einde van de . . . Er zal geen einde komen aan Zijn heerschappij.” Hoe kon die man met zijn verstand zeggen dat een maagd zwanger zou worden?

Iedereen zag ernaar uit. Het was gesproken. Het was ZO SPREEKT DE HERE. Het moest komen te geschieden, want het was Gods Woord. Net zoals het in Genesis was, toen Hij die zaden diep beneden de zee plantte waar het “zonder vorm was en leeg was, en water over de diepte.” Zie? Het moest komen te geschieden. En op een dag, achthonderd jaar later, ontving de schoot van een maagd het Zaad van God, een geschapen Zaad. Ze bracht een Zoon voort.

¹⁹⁰ Diezelfde Zoon stond daar op een dag. Hij zei: “Lazarus, kom uit.” En een man die vier dagen dood was geweest en verrot, zijn neus ingevallen, stonk, hij kwam eruit. Zei:

*Verwondert u hier niet over, want het uur komt,
(Amen.) wanneer allen die in het graf zijn de stem van
de Zoon van God zullen horen,*

Dus het is gesproken. Het moet zo gebeuren. Er zal een opname zijn. O my!

¹⁹¹ Ik herinner me, net mijn laatste boodschap in Californië waar ik dacht dat ik nooit meer terug zou gaan, toen ik voorspelde “dat Los Angeles onder de oceaan zal gaan. ZO SPREEKT DE HERE.” Ze zal het. Het is met haar gedaan. Ze is gewassen. Het is met haar afgelopen. Welk uur? Ik weet niet wanneer, maar ze zal zinken. Meteen daarna begonnen de aardbevingen te schokken en buigen.

¹⁹² Herinnert u, velen van u mannen die daar stonden, die rots die dag toen die Engel daar naar beneden kwam. En dat licht en vuur van de hemel viel rondom de rots waar we daar stonden.

Rotsen die uit de bergen sloegen en daar overal neervielen. Ze dreunde drie keer hard. Ik zei: "Oordeel zal de Westkust treffen." Twee dagen daarna zonk Alaska bijna.

¹⁹³ Onthoud, dezelfde God Die dat zei, zei: "Los Angeles is verdoemd." En het is afgelopen met haar. Ik weet niet wanneer. Ik kan het u niet zeggen.

¹⁹⁴ Ik wist niet dat ik dat gezegd had. Maar deze broeder hier, geloof ik . . . Nee. Een van de Mosely's geloof ik, sprak me daar aan op straat. Ik wist niet wat het was tot ik terugkeek. En ik keek terug in de Schrift.

En Jezus zei: "Kapernaüm, Kapernaüm, hoe vaak . . . U die uzelf hebt verheven . . ." (liever gezegd) ". . . tot in de hemel, zult worden neergebracht in de hel. Want als de machtige werken die in u werden gedaan, in Sodom waren gedaan, zou ze heden nog gestaan hebben." En ongeveer honderdvijftig jaar daarna, (Sodom was reeds in de aarde) toen, Kapernaüm ligt vandaag ook in het water.

¹⁹⁵ En diezelfde Geest van God Die al deze dingen zei en al deze dingen deed, het zei daar: "O stad Kapernaüm, die uzelf noemde met de naam der engelen, Los Angeles, hoe heeft u uzelf in de hemel verheven! De wortel en zetel van Satan zelf," (Zie?) "u heeft uzelf verheven."

¹⁹⁶ Predikers, het is een kerkhof voor ze. Goede mannen gaan erheen en sterven als ratten. Wat een puinhoop!

¹⁹⁷ "U die uzelf noemt met de naam der engelen; als de machtige werken die in Sodom waren gebeurd, die in u werden gedaan, zou ze heden nog gestaan hebben. Maar uw uur is gekomen."

Wacht maar af en zie. Als het niet zo is, ben ik een valse profeet. Zie? Daar is ze. Ze ligt daar.

¹⁹⁸ Ik herinner me die avond, voor ik dat zag, zag ik de voorvertoning van de Bruid. Ik stond daar en zag een mooie kleine dame, helemaal correct gekleed en zo, *deze* kant op marcherend. Er stond Iemand naast me in het visioen. En ik zag. Ze zeiden: "De voorvertoning van de Bruid." Ik zag Haar voorbijgaan. Ze kwamen van *deze* kant en liepen rond.

¹⁹⁹ Ik hoorde het aankomen, de—de kerken die van *deze andere* kant kwamen. Daar kwam de Aziatische kerk. O, als u het over smerigheid heeft! Hier komt de Europese kerk. O my! En toen hoorde ik een rock-'n-roll aankomen, en het was Miss Amerika, de kerk, en ze had zelfs niet eens kleren aan. Ze had kranten, zoals nieuwsbladen, grijs, die ze voor zich hield, dansend op rock-'n-roll; Miss Amerika, de kerk.

²⁰⁰ Ik stond daar in Zijn tegenwoordigheid. Ik dacht: "O God, als prediker, als dat het beste is wat we konden doen? O! O!" U weet wel hoe u zich voelt. Toen dacht ik: "God, verberg me. Als ik

hier maar vandaan kon komen. Als alles wat we gedaan hebben en dat is wat we geproduceerd hebben, als dat het is?"

²⁰¹ En toen, toen die vrouwen dan voorbijkwamen, allemaal met allerlei rock-bewegingen en zo en kort haar en geverfde gezichten. En toen ze zo voorbij kwamen, hoorden maagden voor Christus te zijn. En toen ze zo voorbijkwam, wendde ik mijn hoofd af, weet u, met *dit* voor me vasthoudend. Het was—het was schandalig, hun achterkant. En daar gingen ze op die wijze. En ik wendde mijn hoofd af om te huilen, zo.

²⁰² Ik zei: "Ik—ik kon het daar niet uithouden. Terwijl Hij daar stond en ik wetende dat ik, een prediker van de Gemeente, en dat ik dat voor hem had voortgebracht." Ik zei: "O God, ik kan er niet naar kijken. Laat me sterven. Laat me—laat me in het niet verdwijnen," en zo.

²⁰³ En zodra het wegging, telkens als er een van hen zou komen, zouden ze naar een bepaalde plek gaan en er dan af vallen. En ik hoorde alleen het geluid ervan terwijl het wegging.

Toen hoorde ik iets als *Voorwaarts Christen Strijders*. Ik keek en hier kwam dat geheiligde groepje kleine meisjes precies zoals zij waren, allemaal correct gekleed, hun haar laag op hun rug hangend. Zacht, rein, zo marcherend in de pas met het Evangelie. Zij was het Woord. Het leek als één uit elke natie. Ik keek ernaar terwijl ze voorbijgingen, en zag ze voorbijgaan. In plaats van neer te gaan, begonnen ze omhoog te gaan.

Ik zag één van hen proberen, twee of drie van hen die probeerden uit de rij te gaan. Ik schreeuwde: "Blijf in de rij!" En het visioen verliet me. En ik stond in de kamer te schreeuwen: "Blijf in de rij!" Rij, die. . .

²⁰⁴ Ik vraag me af; kon het al voorbij zijn? Zou de Bruid al geroepen kunnen zijn? Is dat wat we vandaag doormaken?

Ze moet gekneed en gemaakt worden naar het beeld van Christus, en Christus is het Woord. Dat is het enige. Zie? Het is daarin, in het Woord. Het is allee- . . . Zie? Er kan niet één ding aan toegevoegd worden. Het kan niet een—een vrouw zijn met de ene hand als een mens en de andere hand met een poot als een hond. Het moet precies het Woord van de Here zijn, zoals Hij het Woord is. De Bruid is een deel van de Bruidegom. De vrouw is een deel van haar man, want ze is uit de man genomen. Eva was een deel van Adam, uit zijn zijde. En zo is de Bruid het, niet genomen uit een denominatie, maar genomen uit de boezem van het Woord van God voor deze dag.

²⁰⁵ De opname!

De bazuin des Heren zal klinken, de doden in
Christus zullen opstaan,
En de heerlijkheid van Zijn opstanding delen;

Wanneer de uitverkorenen samenkomen in hun
 Huis de hemel voorbij
 Als de oproep ginds zal klinken, laten we allen
 proberen daar te zijn, vrienden.

²⁰⁶ God zegene u. Het is gesproken. Het moet komen te geschieden; het zal komen te geschieden. En kleine . . . [Lege plek op band—Red.]

Mensen, niemand wil sterven. Niemand wil—wil verloren gaan. Laat me u vertellen. Wat u ook doet . . . Het maakt me niet uit hoe goed u naar de kerk gaat en hoe trouw u bent aan de kerk. Dat is prima; niets daarop tegen. U behoort naar de kerk te gaan. Doet u dat. Blijf naar de kerk gaan. Maar wat het ook is, gooi uw tradities weg en ga verder op in Christus. Want het zal een dezer dagen klinken en u zult ontdekken dat u het merkteken van het beest op u heeft en niet weten wat het is totdat het te laat is. Zo is het precies.

²⁰⁷ God zegene u. Het spijt me dat ik u heb vastgehouden. En onthoud. Ik heb ze hier te lang gehouden. Dat is juist. En het offer dat u voor me heeft opgehaald . . . Wat ik u niet gevraagd heb om dat te doen, broeder. Dat is, o, dat is hoffelijkheid. Neem dat en betaal dit motel voor de—de tijd die we te lang zijn gebleven, omdat ik het ophield. Ik had gewoon een paar dingen hier. Ik heb hier nog ongeveer acht of tien bladzijden meer over die opname daar, maar ik—ik had gewoon geen tijd om het te geven. God zegene u.

²⁰⁸ Heeft u de Here Jezus lief? Laten we nu even een ogenblik stilstaan, rustig, eerbiedig, en onthou wat ik heb gezegd. Onthoud, we bevinden ons in de laatste uren.

Deze naties zijn aan het breken, Israël is aan het ontwaken,
 De tekenen die de Bijbel voorzegde;
 De dagen der heidenen geteld, met
 verschrikkingen bezwaard;
 “Keer terug, o verstrooiden, naar uw eigen.”

De dag van verlossing is nabij,
 De harten der mensen bezwijken van vrees.
 Wordt vervuld met de Geest, uw lampen
 gesnoten en schoon,
 Kijk omhoog! Uw verlossing is nabij.

Weet u dat?

Valse profeten liegen, ze ontkennen Gods
 Waarheid,

Wij weten dat dat allemaal waar is. Of niet soms? [Lege plek op band—Red.]

Ik heb Hem lief, ik heb Hem lief
 Omdat Hij mij eerst liefhad
 En mijn redding kocht
 Op het kruishout van Golgotha.

²⁰⁹ Hoevelen hebben Hem werkelijk lief? Steek uw hand op. Nu, ik wil dat u, terwijl we dit opnieuw zingen, iemand dicht bij u de handen schudt. Zeg: "God zegene u pelgrim." We zijn pelgrims. Nietwaar? Pelgrims en vreemdelingen.

Ik heb Hem lief,
 Dat is het, dwars over de tafel.

Ik heb Hem lief
 Omdat Hij mij eerst liefhad
 En mijn redding kocht
 Op het kruishout van Golgotha.

²¹⁰ Wilt u de opname halen? Hoevelen zijn er geïnteresseerd de opname te halen? Zeg: "God, ik wil het halen, met heel mijn hart."

Houd vast aan Gods onveranderlijke hand, kent u het lied? Kent u het zuster? Houd vast aan Gods onveranderlijke hand. Ik weet niet waar . . . Waar staat het in, voor deze? Hm?

Houd vast aan Gods onveranderlijke hand!
 Houd vast aan Gods onveranderlijke hand!
 Bouw uw hoop op eeuwige dingen,
 Houd vast aan Gods onveranderlijke hand!

Houdt u daarvan?

Wanneer onze reis is voltooid,
 Als u trouw bent geweest aan God,
 Schoon en helder uw tehuis in heerlijkheid,
 Zal uw opgenomen ziel aanschouwen!

Houd vast aan Gods onveranderlijke hand!
 Houd vast aan Gods onveranderlijke hand!
 Bouw uw hoop op eeuwige dingen,
 Houd vast aan Gods onveranderlijke hand!

Ik wil dat u uw hoofd nu voor een ogenblik buigt.

Begeer niet de ijdele rijkdommen van deze
 wereld,

Die zo snel vergaan,
 Zoek de hemelse schatten te verkrijgen,
 Die zullen nimmer vergaan!

Houd vast aan Gods onveranderlijke hand!
 Houd vast aan Gods onveranderlijke hand!
 Bouw uw hoop op eeuwige dingen,
 Houd vast aan Gods onveranderlijke hand!

²¹¹ Met uw hoofden gebogen en dit in gedachten, wetende dat we onze hoofden buigen naar het stof, waaruit we zijn

voortgebracht, op een dag naar terug zullen keren, wetende dat u daarbinnen een ziel heeft die zich moet verantwoorden aan God. En als u voelt dat u nog niet helemaal gereed bent voor die opname als het vanavond zou komen en u zou willen dat er in het gebed aan u zou worden gedacht, steek dan gewoon uw hand op. We hebben geen ruimte om een altaaroproep te geven. Maar uw altaar is toch in uw hart. Steek uw hand op. God zegene u, u, u. O!

“Voel dat ik er niet klaar voor ben broeder Branham. Ik—ik wil echt, ik—ik—ik wil een Christen zijn. Ik heb het geprobeerd te zijn, maar er is altijd iets wat ontbreekt. Ik—ik weet dat ik—ik niet precies ben waar ik zou moeten zijn.”

“Heb genade, God. Ik steek mijn hand op. Wees mij genadig.”

Nu, zo'n twintig of dertig handen zijn al omhoog gegaan in deze kleine groep. Meer gaan omhoog.

²¹² Lieve God, U weet wat er achter die hand zit daar beneden onder het hart. Ik bid, lieve God. Er is maar één ding waar ik verantwoordelijk voor ben, dat is om de Waarheid te vertellen. En dierbare God, zij willen gered worden. Ze willen echt; ze—ze willen niet dit wat alleen maar een emotie is, een of andere opgewerkt iets, een of ander denominatiesysteem, een of andere doctrine, een of ander dogma wat toegevoegd is. Zij begrijpen, Vader, dat er het zuivere, onvervalste Woord van God voor nodig is. Al het andere zal voorbijgaan, zelfs hemelen en aarde, maar Dit niet. En als wij dat Woord zijn, zal de aarde van onder ons voorbijgaan, maar wij kunnen nooit voorbijgaan, omdat wij dat Woord zijn, de Bruid van de Bruidegom.

²¹³ Ik bid voor eenieder, dat U het hen toestaat, Vader, is mijn oprecht gebed. En verontschuldig mij, Vader, dat ik vanavond zo nerveus ben geweest, hier laat ben doorgedaan en—en beverig te zijn en woorden te zeggen met horten en stoten. Voeg ze, grote Heilige Geest, op de een of andere wijze aaneen op Uw eigen Goddelijke wijze, en geef ze over naar de harten van de mensen, vanuit mijn hart, en de beweegreden en het doel dat ik in mijn hart heb ten opzichte van U. Wilt U het niet, Here? En red hen die gered kunnen worden. Trek tot U, Here. En mogen we gereed zijn voor dat uur van de opname dat spoedig op handen is. Want ik vraag het in Jezus' Naam. Amen.

God zegene u.

Nu, de voorzitter van de—van de conventie.

DE OPNAME DUT65-1204
(The Rapture)

Deze Boedochap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gebracht op zaterdagavond 4 december 1965 voor het diner van de Internationale Gemeenschap van Volle Evangelie Zakenlieden in de Ramada Inn te Yuma, Arizona, de Verenigde Staten, en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org